

Provocări pedagogice în proiectarea programelor de elearning

Publicat în 1 octombrie 2011 de **Olimpius Istrate**

Parcursul de dezvoltare a domeniului instruirii asistate de calculator are diverse forme și abordări, multe dintre ele marcând cunoașterea comună ca bune practici, fiind preluate, multiplicare și, în același timp, generând noi repere teoretice. Istoria relativ scurtă a educației "virtuale" are deja semnificative acumulări proprii. Totuși, o serie de probleme rămân pe agenda preocupărilor curente atât teoretice, cât și practice, în special în zona proiectării programelor de elearning, trasând orizonturile care trebuie cucerite. Articolul încearcă să releve unele provocări cu care se confruntă practicienii educației în activitățile de proiectare și de ameliorare a programelor de elearning.

Evoluția practicilor de elearning în ultimii ani este asociată cu o creștere extraordinară în complexitate. Prin asocierea conceptului cu toate situațiile și contextele de natură educațională în care utilizează noile tehnologii cu scopul îmbunătățirii sau complementarizării procesului, componentelor, etapelor, se obține un avantaj extins de activități și produse care stau sub semnul inovării în educație în ultimii douăzeci de ani. De aceea, nevoia de clarificare epistemologică presupune în primul rând determinarea cu acuratețe a tipului de intervenție, a nivelului la care se implementează, a categoriilor de beneficiari, a tipurilor de rezultate așteptate, a orizontului de timp în care fiecare categorie de efecte este probabil să se producă și a altor asemenea determinări cantitative și calitative în proiectarea, desfășurarea și evaluarea programelor de elearning.

La cererea Federației Americane a Profesorilor și Asociației Naționale pentru Educație, Institutul pentru Politici Educaționale din Statele Unite a inițiat o cercetare privind eficacitatea programelor de elearning, care s-a dorit a fi o analiză a „*ceea ce ne spun cercetările în domeniu și ceea ce nu ne spun*”. Raportul sugerează că multe dintre întrebările esențiale despre modul în care se realizează predarea, învățarea și evaluarea asistate de calculator nu primesc răspuns. *Este oare mai potrivită educația cu ajutorul noile tehnologii pentru anumite discipline de studiu decât pentru altele? Este mai potrivită pentru anumiți elevi sau studenți? Sunt bibliotecile și sursele de informare pe Internet suficiente? Ce elemente sunt necesare pentru ca un elev să parcurgă cu succes un program de educație asistată de calculator și cum pot fi evaluate acestea? Prin ce diferă evaluarea unui program de elearning de evaluarea unui program educațional tradițional? Ce poate afecta calitatea instruirii asistate de calculator?*

În contextul dezvoltării teoretice și practice a domeniului evaluării de programe și proiecte, al multiplicării modelelor de

evaluare, al extinderii interesului diferiților specialiști din variate domenii pentru a realiza evaluări, s-a conturat, în mod firesc, preocuparea pentru calitate: *Ce înseamnă o bună evaluare? Cum se poate asigura calitatea evaluării? Ce repere trebuie să ghideze proiectarea unei evaluări?* În prelungirea acestor preocupări din domeniul evaluării de programe, demersurile de investigare a valorii și meritelor programelor de elearning ar trebui să se orienteze după o serie de principii sau cerințe specifice, grefate pe o concepție unitară asupra reperelor epistemologice care constituie miezul domeniului instruirii asistate de calculator.

Un model util atât pentru evaluare cât și pentru prima fază a proiectării – analiza în vederea stabilirii necesităților pentru dezvoltare și implementare – are forma unei grile de întrebări, dezvoltată pe dimensiunile pedagogică, tehnică, organizațională și socio-culturală, care vizează aspecte precum dezvoltarea programului de elearning, suportul, integrarea, asigurarea calității, standardele și instrumentele tehnologice, funcționalitatea, utilizatorii, structura, contextul cultural (apud Conole&Oliver 2007, pp 16-20). Temele și întrebările pentru analiză selectate în continuare privesc doar dimensiunea pedagogică:

Înțelegerea procesului învățării Care sunt teoriile pedagogice eficiente pentru utilizarea tehnologiilor în învățare? Utilizarea TIC are ca rezultat noi teorii și practici pedagogice? Care sunt experiențele celor care învață în utilizarea tehnologiilor, ce tehnologii folosesc și în ce scop? Ce tipuri de abordări permit diferite tipuri de tehnologii? Ce forme de activități în colaborare apar și cum pot fi susținute? Formele actuale de predare și evaluare se pretează unui context de elearning? Cum pot practicile curente de evaluare să permită elevilor sau studenților să arate ce au învățat și care este rolul evaluării cu ajutorul noilor tehnologii?

Dezvoltare Care sunt problemele de proiectare și dezvoltare asociate cu producerea materialelor de studiu pentru elearning? Cât timp este necesar echipei de dezvoltare și practicienilor pentru dezvoltarea de cursuri? Ce modele pedagogice utilizează echipa de dezvoltare de cursuri, cât de explicite sunt acestea și cât de eficient se pot aplica în practică? În ce mod sunt proiectate cursurile astfel încât să vizeze stiluri diverse de învățare și diferite niveluri cognitive?

Livrare și integrare Care sunt cele mai bune metode de integrare a TIC în contextul larg al predării-învățării? Există modele pedagogice care fundamentează diferite platforme de elearning? Cum influențează acestea modul în care pot fi folosite sistemele de elearning? Cum pot fi folosite instrumentele disponibile în cadrul platformelor de elearning pentru a susține învățarea? Care sunt părerile studenților despre diferite sisteme de elearning? Care sunt părerile studenților în privința utilității resurselor elearning? Cât de mult utilizează studenții resurse suplimentare și Internet-ul? Care sunt experiențele studenților în ce privește cursurile online? Care aspecte ale platformelor de elearning utilizează studenții și în ce scop? Ce mecanisme de comunicare sunt folosite în cadrul cursurilor și în ce scop? Ce

tipuri și niveluri de interacțiune (administrativă, socială, pentru rezolvarea sarcinilor de lucru) sunt disponibile pentru studenți și între studenți și tutori?

Support Ce modalități eficiente pot fi folosite pentru a susține utilizarea efectivă de către profesori a noilor tehnologii în predare? Care este nivelul minim de competență al echipei și ce mecanisme de dezvoltare profesională există? Ce nivel minim de competență trebuie să aibă studenții și ce mecanisme de suport le sunt necesare? Ce mecanisme de suport sunt stabilite pentru a susține dezvoltarea și livrarea cursurilor la distanță și cât de eficiente sunt acestea? Cum primesc studenții feedback asupra progresului în învățare? Ce nivel de expertiză în elearning au tutorii? Ce sprijin primesc tutorii în activitatea de dezvoltare de cursuri? Ce suport online este disponibil pentru studenți?

Evaluare și asigurarea calității Ce metode sunt folosite pentru a evalua cursurile în sistem elearning? Ce proceduri de asigurare a calității sunt necesare pentru cursurile online?

Această grilă cu întrebări de evaluare nu este nici pe departe exhaustivă și demonstrează pe de o parte extensia domeniului elearning, iar pe de altă parte complexitatea proiectării unui demers de formare cu determinări multiple, situat la intersecția dintre teoria pedagogică și problematica suportului tehnologic în continuă evoluție. Evident, un program de elearning va fi proiectat într-un anumit context instituțional și pentru a veni în întâmpinarea unor nevoi particulare. De aceea, răspunsurile la unele întrebări nu pot fi universale valabile, ci capătă nuanțe specifice în funcție de viziunea echipei de proiect și a managementului instituției. Într-un raport de meta-evaluare publicat în 2009 de Comisia Europeană și OECD, autorii remarcă: „Există prea puține studii asupra interacțiunilor complexe dintre variatele tipuri de programe care vizează implementarea TIC și efectele altor factori cum ar fi diverse intervenții educaționale, statutul socioeconomic și alocările bugetare. Se pare că avem în primul rând nevoie de instrumente care să permită evaluarea și monitorizarea nivelului de utilizare și schimbărilor corespunzătoare. În al doilea rând, trebuie să identificăm, într-o manieră sistematică, variatele surse și discrepanțe [în ce privește rezultatele evaluărilor, n.n.], pentru a determina informațiile disponibile și pe cele dezirabile.” (Scheuermann și Pedró, 2009: 70) Demersul cercetării asupra instruirii asistate de calculator este departe de a fi clarificat problemele conturate de această formă de predare-învățare-evaluare mereu în expansiune. În orice caz, în ultimele două decade, noile tehnologii ale informației și comunicării au sprijinit instituțiile educaționale în centrarea pe scopul esențial al instruirii și pe aspectele pedagogice. Practica educațională indică o creștere a motivației învățării în condițiile utilizării noilor tehnologii, precum și o cerere masivă de educație asistată de calculator, grefată pe o nevoie tot mai mare de a ține pasul cu schimbările rapide la nivelul profilului de competențe cerute de piața muncii. În acest context, este nevoie de o fundamentare teoretică solidă pentru ameliorarea programelor de elearning în derulare și pentru elaborarea altora, în întâmpinarea noilor provocări ale societății bazate pe cunoaștere și ale practicii didactice contemporane. Ancorarea în repere teoretice este posibilă doar în urma unor evaluări temeinice a inițiativelor existente și a corelării cu teoriile pedagogice pentru o construcție unitară.

Referințe bibliografice:

*** *The use of ICT to support innovation and lifelong learning for all – A report on progress*. Commission Staff Working Document, Commission of the European Communities, Brussels, 2008, Online: www.europa.eu/raport/press/ *** Intel Corp. *Positive benefits of eLearning*. White Paper. Intel World Ahead Program: Education, 2009. Conole, G. & M. Oliver (ed.). *Contemporary perspectives in E-learning research*. London: Routledge, 2007. European Commission, Directorate-General for Education and Culture. *Basic Indicators on the Incorporation of ICT into European Education Systems. Facts and figures*. 2000/01 Annual Report. Institute for Higher Education Policy. *What's the Difference? A Review of Contemporary Research on the Effectiveness of Distance Learning in Higher Education*. 1999. [online] <http://www.ihep.com>. International Communication Union. *Measuring Information Society 2010*. Geneva: ITU-D, 2010. Istrate, Olimpiu. *Educația la distanță. Proiectarea materialelor*. Botoșani: Agata, 2000. Kozma, Robert B. *National Policies that Connect ICT-based Education Reform to Economic and Social Development*. Human Technology, SRI International, University of Jyväskylä, 2005. (Online: <http://www.humantechnology.jyu.fi/articles/volume1/2005/kozma.pdf>) Organization for Economic Co-operation and Development. *Education Today: The OECD Perspective*. OECD, 2009. Scheuermann F. & Francesc Pedro (ed.). *Assessing the effects of ICT in education. Indicators, criteria and benchmarks for international comparisons*. Luxembourg: European Commission JRC/OECD, 2009.

Cod QR

Scanati QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitati <http://www.elearning.ro/provocari-pedagogice-in-proiectarea-programelor-de-elearning>)

Call for Papers: Designing for learning

Publicat în 2 octombrie 2011 de **Editor [Elearning.ro]**

The 27th edition of eLearning Papers will focus on Designing for learning. How can teachers develop new approaches to the design of learning activities and whole curricula that takes account of the new complex, technologically enhanced learning contexts? Published five times a year, the eLearning Papers journal aims to make innovative ideas and practices in the field of learning more visible by highlighting different perspectives involving the use of digital technologies. eLearning Papers publication is part of European Commission's portal, elearningeuropa.info.

New open, social and participatory media clearly have significant potential to transform learning and teaching. The emergence of these technologies has shifted practice on the Internet away from passive, information provision to active, user engagement. They

offer learners and teachers a plethora of ways to communicate and collaborate; to connect with a distributed network of peers, and to find and manipulate information. In addition there are now a significant range of free educational resources and tools. However despite this, technologies are still only used marginally in an educational context. Learners and teachers lack the necessary digital literacy skills to harness these new technologies.

This new learning context raises some thought-provoking issues. In a world where content and services are increasingly free, what is the role of formal education? What new teaching approaches and assessment methods are needed? How can we provide effective learning pathways to guide learners through the multitude of educational offerings now available? How can teachers develop new approaches to the design of learning activities and whole curricula that takes account of this new complex, technologically enhanced context? What assessment strategies are appropriate?

Falconer and Littlejohn (2008, p. 20) argue that there are three challenges facing teachers: i) the increasing size and diversity of the student body, ii) the increasing requirement for quality assurance, and iii) the rapid pace of technological change. Conole (2004) has argued that there is a gap between the promise and reality of the use of technology in education and that there is little evidence that education has changed fundamentally. Much use of technology appears to simply replicate bad classroom practice resulting in simple Web page turning (Oliver, 2000). Similarly Masterman (2008a, p.210) argues that the lack of uptake of technologies is due to a number of factors: lack of awareness of the possibilities, technophobia, lack of time to explore the use of technologies, aversion to the risks inherent in experimentation and fear of being supplanted by the computer. Agostinho et al. (2008: 381) suggest that the uptake of the use of high-quality ICT-based learning designs in higher education has been slow. Factors include: low levels of dissemination of ICT-based learning projects, lack of ICT-based learning examples to model, lack of time, support and training. Sawyer (2006, p. 8) argues that the impact of the significant investment in computers in schools has been disappointing. There are few studies that show that computer use is correlated with improved student performance. Similarly Koedinger and Corbett (2008, p. 61) write that as new technologies have emerged many hoped that they would have a radically transformative effect on education, but in reality the impact was much less than expected.

The gap between the potential and actual use of technology is a paradox and this is at the heart of the growth of a new area of research that has emerged in recent years. Learning design research aims to better understand this mismatch. It focuses on the development of tools, design methods and approaches to help teachers design pedagogically effective learning activities and whole curriculum, which make effective use of technologies.

Two recent edited collections provide a useful overview of the field of learning design (Beetham and Sharpe, 2007; Lockyer et al., 2008). Conole (forthcoming) defines learning design as follows:

A methodology for enabling teachers/designers to make more informed decisions in how they go about designing learning

activities and interventions, which is pedagogically informed and makes effective use of appropriate resources and technologies. This includes the design of resources and individual learning activities right up to curriculum-level design. A key principle is to help make the design process more explicit and shareable. Learning design as an area of research and development includes both gathering empirical evidence to understand the design process, as well as the development of a range of learning design resource, tools and activities.

This call focusses on learning design. Learning design as a term is being used in a number of different ways, this special issues aims to clarify these different perspectives. Arguably, designing for learning is one of the key challenges facing education today; it offers a potential solution to address some of the challenges outlined above. It provides a methodology to help guide and support teachers in the creation of effective learning interventions and resources, which harness the potential of social and participatory media. Papers are welcome on any aspects of learning design, some suggested areas of focus are listed below:

- What are the implications of new social and participatory media for education and how can they be harnessed more effectively to support learning?
- What are the different ways in which learning interventions can be represented?
- How can social networking and other dialogic tools be used to enable teachers to share and discuss their learning and teaching practices, ideas and designs?
- What are the implications for learners, teachers and institutions of new social and participatory media?
- What new pedagogies are emerging as a result of the use of new social and participatory media?
- How are Open Educational Resources being design, used and repurposed?
- What are the implications for formal institutions of the increasingly availability of free resources, tools and even total educational offerings, such as Massive Online Open Courses (MOOCs)?

Papers of the follow types are welcome:

- Reviews of aspects of the latest learning design results.
- Empirical studies and evaluations of learning design interventions.
- Policy papers and briefings, particularly looking at the implications of new social and participatory media for learning and teaching.
- Papers on different learning design methodologies and representations.
- Reports and evaluation on learning design visualisation tools.
- Reports and evaluations of pedagogical planners.
- Empirical studies on the nature of social and participatory media, their key characteristics and how they can be used by learners and teachers.
- Case studies on how learners and teachers are using technologies and associated design implications.

- Theoretical underpinnings of the field of learning design.
- The relationship between learning theories and learning design.
- Critiques of the relationship between learning design and related fields, such as instructional design, pedagogical patterns and learning sciences.

The article submission closes on October 21, 2011. The provisional date of publication is December 2011. For further information and to submit your article, please contact: jimena.marquez@elearningpapers.eu

Guest editor

Professor Gráinne Conole, University of Leicester, UK.

The submissions need to comply with the following guidelines:

- Submission language: English
- Title: must effectively and creatively communicate the content of the article and may include a subtitle.
- Executive summary for In-depth section should not exceed 200 words.
- Executive summary for From the field section should not exceed 50 words.
- Keywords: up to five relevant keywords need to be included.
- In-depth full texts: articles should range from 4,000 to 6,000 words.
- From the field texts: texts should not exceed 1,200 words.
- Conclusions: special importance is given to the representation of the conclusions, which should be clearly stated both in the summary and at the end of the article.
- References: All the references must be adequately cited and listed.
- Author profile: author name, institution, position and e-mail address must accompany each submission.
- Images: Please send high resolution JPEG files

See the complete guidelines at:

http://www.elearningpapers.eu/en/elearning_papers/call_for_papers

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/call-for-papers-designing-for-learning>)

Cartea “Moodle – administrare, utilizare, evaluare”

Publicat în 5 septembrie 2011 de **Cosmin Herman**

Moodle Romania a publicat cartea “MOODLE, Administrare, Utilizare, Evaluare”. Autori: Liliana URSACHE, George VĂJU, Cătălin DONICI, Cosmin HERMAN. Dată apariție: August 2011

Puteți susține comunitatea Moodle România cumpărând cartea:

“MOODLE, Administrare, Utilizare, Evaluare” Autori: Liliana URSACHE, George VĂJU, Cătălin DONICI, Cosmin HERMAN

ISBN: 978–973–0–11337–2.

Dată apariție: August 2011

Preț: 35 Ron + Taxe de curierat

Cartea conține un CD cu pachetele moodle 1.9.X și 2.1.X, alte materiale și resurse utile.

Cuprins

Capitolul 1. Instalare, configurare, securitate. 1.1 Instalare 1.2 Configurare 1.3 Securitate

Capitolul 2. Administrarea unui site Moodle 2.1 Structura de bază a unui site Moodle 2.2 Administrarea utilizatorilor de pe un site Moodle 2.3 Customizarea interfeței 2.4 Backup-ul și restaurarea 2.5 Metode de comunicare în cadrul site-ului Moodle 2.6 Extinderea standardelor Moodle

Capitolul 3. Conținut, pachete de lecții, didactică 3.1 Resurse 3.2 Activități

Capitolul 4. Instrumente de evaluare 4.1 Tipuri de activități oferite de platforma Moodle 4.2 Testul — aspecte generale 4.3 Construirea categoriilor de întrebări 4.4 Tipuri de întrebări 4.5 Punctajul întrebărilor și a testului 4.6 Verificarea întrebărilor 4.7 Feedback 4.8 Importul și exportul întrebărilor 4.9 Rapoarte

referitoare la teste

Formular de comanda

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/cartea-moodle-administrare-utilizare-evaluare>)

Predare și învățare cu suportul resurselor web

Publicat în 1 septembrie 2011 de **Vlad Mircea**

Resursele Web au devenit aproape indispensabile în predare, învățare și evaluare. Noile tehnologii oferă o gamă variată de aplicații, metodele convenționale de predare având din ce în ce mai mult o alternativă viabilă. Aplicațiile Web sunt mult mai complexe, accesibile și variate, astfel cei care învață pot accesa de acasă resursele necesare, doar cu câteva click-uri. Dezvoltarea tehnologiei informației și comunicațiilor a condus la nuanțarea modului clasic de a învăța. Astfel putem observa că ne îndreptăm spre o revoluție în educație; rolul actual al profesorului, acela de intermediar al cunoașterii, își pierde mult din pregnanță. Învățarea este orientată către persoană, permițând elevilor/studentilor să-și aleagă conținutul și instrumentele corespunzătoare propriilor interese.

Introducere

Modul de învățare tradițional a devenit greu de gestionat în comparație cu învățământul bazat pe resursele Web. Putem spune că acest tip de resurse reprezintă de fapt noile cărți ale epocii moderne. Web site-ul este un instrument nou, foarte eficient, care facilitează procesul de predare/învățare și nu numai. Web-ul asigură elevilor un pachet variat de informații științifice fiind incluse în baze de date, biblioteci online, etc. Atât profesorii cât și elevii pot schimba idei, opinii, prin intermediul e-mailului, chat-ului sau site-uri de socializare. Aceștia pot organiza excursii virtuale în muzee de artă sau știință, în centrele de cercetare, locuri mai greu accesibile elevilor. De asemenea, elevii pot publica proiecte, lucrări online acestea fiind vizualizate și evaluate fie de cadrele didactice, fie de colegi.

E-learning vs învățământul tradițional

Clasa este acum un mediu virtual de învățare iar aceasta nu mai este determinată de timp și spațiu. Lecțiile on-line pot prezenta același conținut și pot fi dezbătute la fel ca și lecțiile "convenționale". Avantajul este însă faptul că aceste lecții pot fi accesate oricând și oriunde. În condițiile unei motivații suficiente, orice student care are acces la un calculator poate obține o educație cel puțin egală cu unul care beneficiază de un program tradițional.

Învățământul bazat pe resurse Web prezintă numeroase avantaje

fata de învățământul tradițional. Cursanții își pot alege domeniile de cunoaștere, își pot urmări propriile interese și pot accesa informațiile la propriul nivel. Timpul nu este determinat ca într-o sală de curs, programul fiind mult mai flexibil. Elevii pot accelera procesul de învățare sau îl pot încetini. De asemenea acest tip de învățare permite atât elevilor cât și profesorilor să interacționeze într-o comunitate on-line fără a fi prezenți în același loc sau timp.

Elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție fără a mai fi implicați emoțional. Spre exemplu într-o discuție on-line, elevii introvertiți tind să fie mai activi din mai multe motive. În mediul virtual, inhibiția cauzată de aspectul fizic este diminuată. Astfel, elevii au mai mult timp pentru dezvoltarea cognitivă, pentru adaptarea, corectarea și prezentarea ideilor fără distractori din afară. Ei nu trebuie să concureze cu extravertii din punct de vedere emoțional, care tind să domine sala de clasă într-un timp relativ scurt.

Acest tip de învățământ permite profesorului personalizarea cursurilor, introducerea de link-uri externe, slide-uri PowerPoint, documente de tip audio și video în clasă sau virtuală. Astfel elevul devine un „cautător de cunoaștere, mai degrabă decât un depozit” (Freire, 1970).

CBT (Computer Based Training) sau educația cu ajutorul calculatorului este mult mai eficientă decât modalitatea clasică de predare, elevii având acces la mai multe cursuri dintr-un anumit domeniu spre deosebire de metodele tradiționale de predare în care aveam prezența doar opinia profesorului de curs.

Fără îndoială accesul factorilor implicați în activitatea educațională la resursele web crește calitatea procesului de învățământ. Internetul este aproape indispensabil atât pentru elevi cât și pentru profesori. Acesta îmbunătățește procesul de predare-învățare, ajută la transmiterea informațiilor de către profesori și la asimilarea acestora de către elevi. Cele mai populare aplicații utilizate în acest domeniu sunt cele de desen sau prezentare, organizare, calcul tabelar, navigare pe web, aplicații de pregătire pe computer, e-mail, site-uri de socializare.

Studiile realizate în ultimii cinci ani în și analizele OECD la nivel global demonstrează că utilizarea TIC în educație contribuie într-o mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor acestora. Cu toate acestea, mulți profesori, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență generală față de noile tehnologii, resping dinamizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, Internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Cu ajutorul resurselor web cadrele didactice au posibilitatea de:

- a se informa, documenta și extrage informații utile dezvoltării lor profesionale
- a vizita site-ul ministerului, inspectoratului pentru a fi la curent cu noile programe școlare și cu programele în derulare la care pot participa; de asemenea, pot accesa forumuri dedicate cadrelor didactice și pot comunica cu colegi din alte școli pe teme de interes comun
- a accesa informații de pe site-uri de tip wiki (exerciții de auto-evaluare/teste)
- a declanșa desfășurarea unor activități/aplicații
- a crea o bibliotecă on-line, etc.

In acelasi timp insa, resursele Web pot influenta invatamantul intr-un mod negativ. In multe universitati, educatie on-line este egala cu postarea cursurilor pe o platforma de specialitate. Desigur ca acest lucru este absolut util, dar de multe ori informatiile nu mai sunt asimilate de catre elevi asa cum ar fi trebuit sa fie. Cele mai utilizate instrumente Web in educatie :

- E-mailul -face conexiunea intre doua sau mai multe persoane care au o adresa de e-mail. Deasemenea prin intermediul acestui instrument se poate trimite acelasi mesaj(mail) catre mai multe persoane, in acelasi timp, fara a mai fi necesara duplicarea acestuia. Grupurile sunt un alt motiv pentru folosire e-mailului. Acestea ofera posibilitatea sustinerii unei discutii cu un grup de persoane prin e-mail, cu conditia ca toti acestia sa aiba o adresa de e-mail, prin care sa poata fi contactati.
- Forumuri de discutii -ofera posibilitatea de interactionare, discutii si schimb de experienta cu ceilalti utilizatori fara a fi necesar ca acestia sa fie conectati sau se afle in acelasi timp si in acelasi loc cu tine.
- Chat-ul-ofera posibilitatea de a discuta cu oricine se afla conectat la retea in acelasi timp, si care foloseste acelasi program. Este similar cu o conversatie telefonica, folosind, insa, tastatura.
- Video conferinte - pentru comunicarea prin intermediul camerei web la distanta.
- Wiki-uri. Sunt reprezentate prin colectii de pagini Web proiectat pentru a permite oricui accesul liber pentru a adauga sau schimba continutul, utilizand un limbaj de marcare simplificat.
- Bloguri si microbloguri. Un blog este un site Web, mentinut in mod obisnuit de catre o singura persoana, companii sau alte institutii, cum ar fi cele educationale, continand intrari si comentarii. Intrarile sunt descrieri ale unor evenimente, incluzand text si alte materiale, asa cum sunt imaginile si secventele video.
- Retele sociale (social networks). Este un software pentru crearea online a unor retele sociale pentru comunitati care au activitati comune pe Web sau sunt interesati in exploatarea intereselor si activitatile altora.
- Fluxuri de stiri (in format RSS sau Atom). Poate fi un canal de stiri sau feed care furnizeaza utilizatorilor continut Web actualizat.
- Servicii pentru partajarea continutului grafic (photo sharing). Este un serviciu pentru gazduirea imaginilor, numit deasemenea serviciu de partajare de imagini. Acesta permite utilizatorilor sa incarce imagini pe un site Web.
- Servicii pentru partajarea continutului audio/video (video sharing). Este un serviciu Web de gazduire video si permite indivizilor sa incarce videoclipuri pe un site Web. Serviciul poate stoca videoclipul pe serverul sau si il va afisa intr-un format care sa permita si altor vizitatori sa il vizioneze.
- Servicii pentru partajarea prezentarilor. Ca si alte servicii de tip social sharing, utilizatorii pot adauga continut (powerpoint), marcaje si comentarii.

Putem spune despre aceste instrumente ca au un rol foarte important pentru cadrele didactice, acestea avand posibilitatea

sa: coordoneze o conferinta, un proiect sau un colocviu, sa realizeze prezentari, sa gestioneze documentele unei clase/grup, sa creeze un spatiu de dezbateri si discutii pentru membrii unei glase/grup sau sa colecteze date.

Concluzii:

Desi invatamantul prin intermediul resursele web prezinta numeroase avantaje fata de invatamantul traditional, putem afirma faptul ca nu intotdeauna metodele de e-learning sunt cele mai eficiente. Este evident faptul ca numarul utilizatorilor de resurse web este in ascensiune iar odata cu acestia si calitatea invatamantului creste. Putem remarca deasemenea valentele benefice pe care internetul le are in predarea, invatarea sau evaluarea disciplinelor scolare si faptul ca nu mai exista multe domenii in care resursele web sa nu joace un rol fundamental in rezolvarea problemelor curente. Invatamantul de tip e-learning castiga teren in fata celui traditional iar elevii aproape ca asociaza internetul cu un veritabil profesor.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/predare-si-invatare-cu-suportul-resurselor-web>)

”Invatare pentru societatea cunoasterii”: o noua disciplina optionala de studiu pentru liceenii din Romania

Publicat în 31 august 2011 de **Anca Crahmaliuc**

Stiati ca lectiile de geografie, istorie, chimie si matematica pot fi combinate? Prin programa optionala „Invatare pentru societatea cunoasterii”, elevii vor avea ocazia, in premiera, sa imbine in acelasi timp informatiile din mai multe domenii, intr-o maniera placuta si interesanta care le dezvoltă gandirea analitica si creativitatea. Programa a fost dezvoltata pentru clasa a XI-a si poate fi adaptata si pentru alte clase.

Intr-o perioada in care rolul educatiei este tot mai intens dezbaturat de mediul academic si societatea civila, SIVECO Romania in parteneriat cu Unitatea de Management a Proiectelor cu Finantare Externa (MECTS) prezinta o solutie inedita menita sa dezvolte capacitatile creative ale elevilor si sa transforme actul de invatare intr-o activitate eficienta si placuta.

Ministrul Educatiei, Cercetarii, Tineretului si Sportului, domnul Petru Daniel Funeriu, a aprobat la inceputul lunii iulie 2011 Ordinul Nr. 4572/06.07.2011 prin care curriculumul integrat, inter si transdisciplinar pentru domeniile stiintific si umanist

„Învățare pentru societatea cunoașterii” devine parte integrantă a Curriculumului la Decizia Scolii începând cu anul școlar 2011-2012.

Curriculumul transdisciplinar a fost realizat în cadrul proiectului „Proces educațional optimizat în viziunea competențelor societății cunoașterii” (mai cunoscut în mediul liceal ca proiectul „Multi-touch”) și se bucură de privilegiul unicității, fiind, de asemenea, printre primele abordări coerente ale conceptului de învățare axată pe competențe și, probabil, primul curs transdisciplinar care integrează cele două arii de cunoaștere: „Matematica și științe” și „Om și societate”.

„Sperăm ca această abordare să atragă atenția cât mai multor elevi din clasa a IX-a. Ei vor avea la dispoziție materiale de predare, învățare, și evaluare în format digital. Cursul îi va ajuta să-și îmbunătățească abilitățile de comunicare, să își dezvolte capacitatea de a se adapta la situații diferite, capacitatea de investigare și de valorizare a propriei experiențe. Toate acestea îi vor face să fie mai bine pregătiți pentru piața muncii”, declară șeful echipei de proiect SIVECO, prof. Radu Jugureanu, directorul departamentului AeL eContent în cadrul SIVECO România.

Optionalul include 12 teme care pot fi abordate în diferite combinații în funcție de alegerea elevilor și profesorilor. Într-o primă etapă, curriculumul integrat, inter și transdisciplinar a fost dezvoltat doar pentru clasa a XI-a, însă deschide calea pentru promovarea transdisciplinarității la toate nivelurile școlare.

Activitatea de concepție a curriculumului optional s-a desfășurat cu sprijinul specialiștilor SIVECO România. Până în prezent, acesta a reprezentat un proiect pilot implementat în 500 de licee din toată țara, însă începând din anul școlar 2011-2012 toate liceele din România, indiferent de profil vor beneficia de noua programă opțională.

Proiectul „Proces educațional optimizat în viziunea competențelor societății cunoașterii” este implementat de Unitatea de Management a Proiectelor cu Finanțare Externă din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în parteneriat cu SIVECO România și Universitatea Națională de Aparare „Carol I” și este cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013. Programă opțională și ghidul metodologic pot fi citite pe www.transdisciplinar.pmu.ro și pe www.siveco.ro, Fonduri structurale.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/invatare-pentru-societatea-cunoasterii-oua-disciplina-opționala-de-studiu-pentru-liceenii-din-romania>)

eTwinning. Despre comunitatea școlilor din Europa

Publicat în 25 iulie 2011 de **Liviana Mustafa**

În epoca socializării, școlile din Europa fac de asemenea networking (se conectează) și colaborează în prima rețea online dedicată susținerii parteneriatelor între profesori și elevi de pe întregul continent. Cu peste 130.000 de membri dintre care peste 7000 din România, peste 5000 de inițiative active și o platformă dedicată de comunicare, conectare și realizare de proiecte comune, eTwinning este cel mai motivant și creativ spațiu de dezvoltare profesională și interculturală dedicat cadrelor didactice și elevilor din învățământul preuniversitar din Europa. În epoca socializării, școlile din Europa se conectează și colaborează în prima comunitate online menită să sprijine parteneriatele între profesori și elevi de pe întregul continent. Cu peste 130.000 de membri dintre care peste 7900 din România, peste 5000 de inițiative active și o platformă dedicată de comunicare, colaborare și realizare de proiecte comune, eTwinning este cel mai motivant și creativ spațiu de dezvoltare profesională și interculturală consacrat cadrelor didactice și elevilor din învățământul preuniversitar din Europa. eTwinning înseamnă, simplu, colaborare. Este un univers de experiențe care unesc elevi și cadre didactice din întreaga Europă, depășind zidurile claselor și anulând distanțele, grație posibilităților pe care le oferă tehnologia informației. Departate de perspectiva unui volum imens de muncă și a eforturilor adesea nerecunoscute, ca în alte cazuri, în eTwinning lucrurile se întâmplă ușor și frumos. Așa cum trebuie. Parte componentă a Programului de învățare pe tot parcursul vieții — Componenta Comenius, această comunitate online a școlilor din Europa aduce împreună elevi și cadre didactice și le oferă un spațiu simplu de folosit, sigur și flexibil pentru ca ei să poată colabora, să se cunoască, să învețe unii despre ceilalți și să crească cetățeni ai Europei.

De când și cum eTwinning?

eTwinning a fost lansat în 2005, în cadrul unei conferințe europene de amploare, ca un program distinct al Comisiei Europene. Într-un timp destul de scurt, 100.000 de cadre didactice din Europa s-au înscris pe portalul etwinning.net — un număr impresionant, care a susținut eforturile ulterioare de promovare și de creștere a comunității. Din 2007, eTwinning este parte a Componentei Comenius. De multe ori, însă, eTwinning a fost descoperit întâmplător de profesori, în căutările lor pe Internet, pentru a găsi recomandări sau soluții de schimbare și de îmbunătățire a procesului educațional — de la dezvoltare profesională, inovare și optimizare a metodelor didactice până la o mai bună relaționare cu elevii și între elevi.

Cine face parte din eTwinning?

Pentru cadrele didactice înscrise în comunitate, eTwinning înseamnă OPORTUNITATE ȘI DESCHIDERE în toate sensurile: perfecționare profesională, contactul permanent cu alte culturi și, de-aici, beneficii legate de exersarea limbilor străine în contexte reale, de schimbul de experiență, valori și strategii didactice cu colegi profesori din Europa, lărgirea ariei de expertiză prin diversitatea domeniilor în care se derulează proiectele pe care le coordonează. În plus, înseamnă recunoaștere adusă eforturilor depuse și rezultatelor obținute, sesiuni de training și comunicare constantă cu alte cadre didactice cu interese și preocupări similare. Dar, mai ales, eTwinning ne arată noi moduri de a relaționa cu elevii, cu partenerii de proiect. Pentru elevi, eTwinning este aventură, lucru în echipă, descoperiri și colegi din toată Europa, ocazia de a-și dezvolta și arăta noi aptitudini, de a folosi creativ instrumentele digitale care fac parte din lumea lor de zi-cu-zi. În acest univers, profesorii le sunt prieteni și colaboratori, materiile — aride uneori — devin jocuri și proiecte, în special datorită modului de lucru și nenumăratelor posibilități care depășesc combinația clasică de pix și hârtie. Nu este vorba despre alt grad de dificultate pentru că un proiect eTwinning nu este deloc o sarcină ușoară, este însă o provocare în care toți elevii participă cu motivație și învață împreună și unii de la alții. eTwinning e un altfel de școală-școală 2.0.

Cum accesezi eTwinning?

În România, peste 7900 de cadre didactice sunt înscrise în comunitate și s-au implicat în peste 3500 de proiecte derulate în parteneriat cu profesori și elevi ai școlilor din toată Europa. Pe eTwinning ajungi după câțiva pași simpli: 1. Intră în contact cu rețeaua! Răsfoiește portalul ca să afli mai multe despre proiectele și colegii înregistrați, școala ta ar putea să fie deja înscrisă pe platformă! Află ce oportunități de dezvoltare profesională poți să accesezi și descoperă exemple de proiecte de succes sau kit-uri de activități care să te inspire. Și dacă mai sunt întrebări, contactează Centrul Național de Suport din România. TEHNE — Centrul pentru Inovare în Educație, în parteneriat cu Institutul de Științe ale Educației, coordonează programul în țara noastră și îți oferă asistența necesară. 2. Înregistrează-te! E pasul în care te invităm să vorbești despre tine și experiența de cadru didactic, preferințele în dezvoltarea de proiecte — domenii de interes, experiență, limba de lucru în care dorești să desfășori proiecte etc. Dacă școala ta nu este deja înscrisă pe platformă, tot în acest pas poți crea profilul instituției. 3. Încearcă eTwinning! Explorează oportunitățile de parteneriat cu alte școli din Europa, idei de potențiale proiecte și toate posibilitățile pe care le oferă în general noile tehnologii în orice experiență educațională. Comunică și colaborează cu colegi din alte țări, folosind instrumentele puse la dispoziția cadrelor didactice, care fac ca eTwinning să treacă dincolo de stadiul proiectelor școlare și să devină o adevărată comunitate virtuală. De-aici încolo începe aventura: proiecte create și susținute cu succes, recunoaștere la nivel național și chiar european, lecții personale și profesionale și perspective mereu noi și interesante de dezvoltare.

eTwinning oficial eTwinning este o inițiativă a Comisiei Europene, lansată în 2005, cu scopul inițial de a facilita parteneriatele între instituții de învățământ preuniversitar din

Europa. Ulterior, scopurile acțiunii s-au consolidat, platforma etwinning.net devenind o comunitate a școlilor din Europa, reunind peste 130.000 de cadre didactice din peste 86.000 de școli. În România, acțiunea eTwinning este coordonată de Centrul pentru Inovare în Educație — TEHNE (www.tehne.ro), în parteneriat cu Institutul de Științe ale Educației (www.ise.ro)

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/etwinning-despre-comunitatea-scolilor-din-europa>)

Teaching Internet Safety and Security – Creating Secure Passwords (a cross-curricular lesson)

Publicat în 24 iulie 2011 de **Andreea Silter**

Online safety is an important issue for everyone to engage with and passwords are of particular importance as they provide a line of defence against hackers, fraudsters and others who would seek to gain access to files or assume an identity belonging to someone else. For younger pupils, sharing passwords is all too common. Many children talk about sharing their password as a sign of true friendship.

Teachers can help their pupils use the Internet safely by teaching them some basic rules. One of them is to keep their passwords secret. Passwords can stop other people from seeing your private information or pretending to be you.

When pupils get older they use passwords to keep track of their money or to shop online. Knowing how to create secure passwords will help them keep their money safe as well as their personal information and their online reputation.

As a teacher who regularly uses ICT into my teaching, I do feel responsible for my pupils' safety and security online. This is the reason why I have decided to integrate online safeguarding into the English curriculum and create several lesson plans on the same topic.

The lesson plan provided here is meant for pupils aged 11-14 and can be used by those teachers interested in teaching English using a cross-curricular approach. It is focused on creating secure passwords and aims to enhance pupils' understanding of the importance of passwords and of keeping them safe, as well as to provide them with practice in identifying strategies and creating secure passwords.

Apart from *step-by-step* teaching instructions and learning activities, the lesson plan includes background information for

creating secure passwords as well as a link to an online password evaluation tool that can be used by pupils in order to check the strength of their passwords.

The above-mentioned lesson plan has been featured on the Ins@fe portal (a European network of Awareness Centres promoting safe, responsible use of the Internet and mobile devices to young people) within the "Back to School Campaign".

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/teaching-internet-safety-and-security-creating-secure-passwords-a-cross-curricular-lesson>)

Publicații de e-Learning la Editura Universității din București

Publicat în 9 octombrie 2011 de **Marin Vlada**

La Editura Universității din București sunt în curs de apariție volumul lucrărilor acceptate spre publicare în Proceedings-ul Conferinței Internaționale de Învățământ Virtual (The 6th International Conference on Virtual Learning) ICVL 2011 (Print și online ISSN 1844-8933, ISI Proceedings, accessed via Web of Science) și volumul lucrărilor acceptate spre publicare la a IX-a Conferință Națională de Învățământ Virtual CNIV 2011 (Print și online ISSN 1842-4708).

Lucrările publicate în cele două volume vor fi prezentate în cadrul sesiunilor de lucru ale celor două Conferințe de e-Learning. Cele două evenimente științifice se vor desfășura simultan în perioada 28-29 octombrie 2011 la Universitatea "Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca și sunt organizate de Universitatea din București cu suport de la Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică (ANCS) și compania Siveco România, în parteneriat cu Centrul pentru Dezvoltare și Inovare în Educație (TEHNE) și Institutul pentru Educație.

Cu această ocazie se vor desfășura și alte evenimente importante: 1. Workshop "Haptic feedback System in education", în premieră la ICVL, în parteneriat cu Universitatea "Ovidius" Constanța și SenseGraphics (Sweden); 2. Expoziția "Software Educațional" — produse software, tehnică de calcul și echipamente multimedia; 3. Expoziția "Ateliere eTwinning" — prezentarea de postere, afișe, bannere, lucrări, proiecte, produse software; 4. Concursul "Software Educațional" — lucrări și lecții de software educațional, proiecte, programe, produse software.

Despre Proiectele CNIV și ICVL: "2010 -Towards a Knowledge Society- 2030" Proiectele CNIV și ICVL sprijină Inițiativa eduVision2020 și Digital Agenda 2020: CNIV și ICVL sunt manifestări științifice ce promovează tehnologii și metodologii inovative în educație, în cercetare și în

perfecționarea continuă, atât în mediile preuniversitar, respectiv universitar, cât și în mediul de afaceri. Structurate și organizate după principii europene și standarde internaționale, cele două proiecte promovează implementarea ideilor moderne în educația inițială și în formarea continuă, încurajează și promovează lucrul la proiecte, activitățile colaborative, metodele și experimentele științifice, gândirea creativă și intuiția, argumentația și demonstrația.

Mai multe detalii, la adresele: <http://c3.icvl.eu>, <http://c3.cniv.ro>
Turneul Conferințelor:
<http://www.cniv.ro/Images/traseu-CNIV-ICVL.JPG>

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/publicatii-de-e-learning-la-editura-universitatii-din-bucuresti>)

Conferința Națională eTwinning, în octombrie, la Sinaia

Publicat în 11 octombrie 2011 de **Liviana Mustafa**

În perioada 20-22 octombrie, Centrul pentru Inovare în Educație — TEHNE organizează, la Sinaia, Conferința Națională eTwinning 2011, dedicată factorilor de decizie din sistemul românesc de educație. Conferința găzduiește o serie de sesiuni vizând perspectivele de dezvoltare în educație, cu focus pe componentele colaborativă și pedagogică introduse de Acțiunea eTwinning, precum și ateliere în care profesorii laureați ai premiilor europene prezintă noi abordări didactice, creative și relevante.

Conferința Națională eTwinning va reuni 100 de participanți - inspectori școlari generali, inspectori școlari pentru programe și proiecte europene, directori ai Caselor Corpului Didactic, cadre didactice laureate ale competiției europene eTwinning — și invitați din cadrul Comisiei Europene, Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, precum și reprezentanți ai Institutului de Științe ale Educației și ai Centrului pentru Inovare în Educație, instituțiile care coordonează acțiunea în România.

Evenimentul eTwinning din acest an își propune să popularizeze proiectele de succes și rezultatele obținute de cadrele didactice din țara noastră, să faciliteze transferul de idei și de practici

bune și să evidențieze beneficiile eTwinning din punct de vedere al sistemului de învățământ, al școlilor, elevilor și profesorilor. Conferința urmărește să genereze noi direcții de colaborare și de susținere a Acțiunii eTwinning la nivel național și regional și să identifice modalități de asigurare a recunoașterii activității profesorilor participanți.

Pe parcursul celor 3 zile, conferința va găzdui o serie de sesiuni plenare dedicate perspectivelor de dezvoltare în educație, cu focus pe componentele colaborativă și pedagogică introduse de Acțiunea eTwinning și panouri paralele vizând practici de colaborare în eTwinning. Va fi prezentat un scurt bilanț al implementării Acțiunii în țara noastră. Profesorii laureați ai premiilor europene vor împărtăși din experiența lor și vor demonstra valoarea pedagogică a parteneriatelor școlare europene bazate pe utilizarea noilor tehnologii.

Despre eTwinning

eTwinning este o acțiune a Comisiei Europene dedicată parteneriatelor și colaborărilor dintre școli din Europa și face parte din Programul de Învățare pe tot parcursul vieții - Componenta Comenius. Acțiunea eTwinning a fost lansată în 2005, cu scopul inițial de a facilita parteneriatele între instituții de învățământ preuniversitar din Europa. Ulterior, scopurile acțiunii s-au consolidat, platforma etwinning.net devenind o comunitate a școlilor din Europa, reunind peste 140.000 de cadre didactice din peste 86.000 de școli. În România, acțiunea eTwinning este coordonată de Centrul pentru Inovare în Educație — TEHNE (www.tehne.ro), în parteneriat cu Institutul de Științe ale Educației (www.ise.ro). Mai multe informații și detalii: <http://www.etwinning.ro>

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/conferinta-nationala-etwinning-in-octombrie-la-sinaia>)

Web 2.0 – o șansă pentru femeile antreprenor (E-Chance 2.0 for Women Entrepreneurship)

Publicat în 12 octombrie 2011 de **Liliana Grecu**

E-Chance 2.0 for Women Entrepreneurship este un proiect Leonardo da Vinci de Transfer de Inovație care vizează promovarea antreprenoriatului în rândul femeilor folosind tehnologii bazate pe aplicații web 2.0, urmărind să cultive mentalitatea antreprenorială la femei și să promoveze accesul la formare prin utilizarea de instrumente flexibile și interactive bazate pe web 2.0. Proiectul a demarat în luna octombrie 2009 și s-a finalizat în septembrie 2011, fiind implementat de

8 organizații partenere din 5 State Membre ale Uniunii Europene: Spania, Republica Cehă, Letonia, România și Italia. Principalul rezultat al proiectului este un instrument flexibil și deschis de formare bazat pe Web 2.0. Platforma combină elemente de instruire formală și informală și crează medii mixte de e-learning, care oferă antreprenorilor femei un set de competențe de bază și capacitățile în ceea ce privește web 2.0. Platforma on-line poate fi accesată la adresa: www.e-chance2.eu iar mai multe informații privind proiectul se găsesc pe pagina de web a proiectului www.echance2.eu.

Proiectul E-Chance 2.0 for Women Entrepreneurship vizează promovarea antreprenoriatului în rândul femeilor folosind tehnologii bazate pe aplicații web 2.0 și tehnologii asociate precum wiki-uri, blog-uri, rețele sociale, sursă deschisă, conținut deschis, partajarea de fișiere, munca în colaborare, etc. Antreprenoriatul la nivelul femeilor este la un nivel mai scăzut din cauze asociate cu unele minusuri cum ar fi lipsa de informații, de contacte și de acces la rețea, precum și cu puncte slabe precum oferta inflexibilă de facilități de îngrijire a copiilor și dificultăți în armonizarea obligațiilor de afaceri cu cele de familie. Flexibilitatea utilizării tehnologiilor bazate de aplicații web 2.0 poate ajuta la depășirea acestor deficiențe și la îmbunătățirea mediului antreprenorial pentru femei.

Astfel, proiectul e-Chance 2.0 vizează să cultive mentalitatea antreprenorială la femei, să promoveze accesul la formare prin utilizarea de instrumente flexibile și interactive, să îmbunătățească abilitățile și calificările femeii cu privire la utilizarea tehnologiilor bazate pe web 2.0, să promoveze inovarea și creativitatea în rândul tuturor femeilor, să sporească abilitatea femeilor de a lucra pe cont propriu.

Principalul rezultat al proiectului este un instrument flexibil și deschis de formare care promovează mentalitatea antreprenorială la femei, îmbunătățind abilitățile personale și favorizând capacitățile referitoare la societatea cunoașterii. E-Chance 2.0 ar putea sprijini femeile cu privire la ideea de antreprenoriat, ar putea promova acest proces în rândul femeilor și în același timp le-ar îmbunătăți abilitățile și capacitățile pentru viață.

PLATFORMA DE INSTRUIRE bazată pe Web 2.0 combină elemente de instruire formală și informală și crează medii mixte de e-learning, care oferă antreprenorilor femei un set de competențe de bază și capacitățile în ceea ce privește web 2.0.

Obiectivele de formare ale instrumentului sunt:

- să dezvolte abilitățile și competențele referitoare la TIC și Web 2.0 în rândul femeilor antreprenor și potențialelor femei antreprenor;
- să califice femeile pentru a le crește șansele de ocupare;
- să creeze un mediu de învățare inovator;
- să faciliteze resursele de învățare într-un context flexibil;
- să îndeplinească nevoile femeilor referitoare la societatea cunoașterii;
- să sporească egalitatea opțiunilor pe piața muncii și oportunitățile de muncă flexibile;
- să intensifice schimbul de experiență între femei din diferite țări europene

Instrumentul interactiv E-chance 2.0 este un rezultat comun dezvoltat prin parteneriat și reflectă în același timp o perspectivă globală și contextele naționale ale partenerilor din proiect.

Acest instrument de formare nu propune doar un set de module de formare, ci și o întregă experiență de învățare care include teste de autoevaluare, manual de bune practici, povești de succes despre femei antreprenor, resurse suplimentare, forumuri și alte platforme de comunicare precum Facebook și Youtube.

Elaborarea mediului de învățare s-a bazat pe diverse aspecte pedagogice, instrucționale și grafice, precum și elemente de accesibilitate a conținutului, de exemplu: coerența textului, interactivitatea pe parcursul temelor și navigarea ușoară și intuitivă. În acest fel, este posibil să stimuleze interesul utilizatoarelor/cursantelor și să faciliteze transferul de informații și cunoștințe.

Au fost respectate principii de bază ale integrității și transparenței ținând cont de punctul de vedere al utilizatoarei.

Instrumentul interactiv E-chance 2.0 oferă utilizatoarei, dar și formatorului, o experiență de învățare diversificată și completă.

Instrumentul este definit printr-o structură principală - modulele de formare -, susținută de resurse externe care completează și consolidează abordarea învățării.

Platforma este bazată pe Moodle, respectând filosofia de învățare a acestei platforme, și crește participarea și contextul colaborativ în rândul cursantelor. În același timp, instrumentul respectă spiritul central al proiectului și exploatează potențialitățile de învățare ale Web 2.0.

Conținuturile de învățare sunt prezentate în două formate diferite: formatul PDF care permite descărcarea și utilizarea conținuturilor fără accesarea platformei sau utilizarea conexiunilor de internet; și formatul FLASH care permite o experiență de e-learning completă.

Platforma on-line poate fi accesată la adresa: www.e-chance2.eu iar mai multe informații privind proiectul se găsesc pe pagina de web a proiectului www.echance2.eu. Atât platforma de instruire cât și pagina de web a proiectului sunt disponibile și în limba română.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/web-2-0-o-sansa-pentru-femeile-antrep>

70% dintre specialiști confirmă: învățământul poate fi îmbunătățit prin eLearning

Publicat în 22 octombrie 2011 de **Anca Crahmaliuc**

Noile metode de predare și învățare ajută elevii să-și dezvolte abilitățile necesare societății informaționale. Rezultatele unui studiu realizat în cadrul evenimentului eduVision 2020, la care au participat: miniștri ai educației, consilieri ministeriali, inspectori și directori școlari, academicieni și profesori din 25 de țări, validează și reafirmă efectele pozitive ale utilizării soluțiilor informatice pentru educație.

Utilizarea soluțiilor informatizate pentru educație este benefică și generează efecte pozitive asupra întregii societăți — afirmă specialiștii în educație. Soluțiile de eLearning acoperă nevoile întregului sistem educațional, oferind instrumente utile pentru toate nivelurile - de la factorii de decizie din ministere, până la elevi, profesori, părinți și chiar publicul larg. Metodele de învățare bazate pe eLearning reușesc să adapteze procesul educațional la nevoile reale ale elevilor și oferă acces la informații relevante și actualizate.

Aceste concluzii se bazează pe rezultatele unui studiu realizat în cadrul evenimentului eduVision 2020, la care au participat: miniștri ai educației, consilieri ministeriali, inspectori și directori școlari, academicieni și profesori din 25 de țări.

Sondajul, aplicat în cadrul conferinței, a arătat că obținerea informațiilor cheie despre modalitatea în care soluțiile de eLearning pot îmbunătăți procesul educațional și problemele curente întâmpinate în implementarea de soluții informatice în educație. În acest sens, 70% dintre cei chestionați au fost de părere că eLearningul poate îmbunătăți procesul de învățare și facilitează învățarea activă, iar 50% spun că reprezintă un instrument eficient, flexibil și indispensabil.

Cele mai importante beneficii aduse de însușirea prin eLearning sunt considerate de specialiștii a fi: dezvoltarea abilităților de lucru individuale și de echipă, dezvoltarea abilităților de analiză și sinteză a informațiilor și a capacității de punere în practică a informațiilor teoretice învățate în școală. Aceste abilități sunt considerate a fi dobândite datorită conținutului cursurilor 91%, pregătirii informale 92%, instruirii indirecte 70% și instruirii colaborative 84%. Pe scurt, specialiștii consideră că eLearning-ul răspunde pe deplin cerințelor pieței muncii și a societății moderne și ajută la crearea mai multor oportunități economice și sociale, la nivel local și global.

Specialistii in educatie participanti la studiu considera ca in ultimii ani au avut loc multe schimbari la nivelul sistemului educational din tara pe care o reprezinta, majoritatea in bine. La nivel global, eLearning-ul joaca un rol din ce in ce mai important in educatie si efectele introducerii noilor tehnologii in scoli aduc efecte majore, ajutand la dezvoltarea intregii societati.

"eLearning-ul a devenit o unealta foarte eficienta si indispensabila in procesul educational. Menirea sa este una pedagogica, aceea de a ajuta profesorul sa livreze informatia intr-un mod cat mai complet si atragator pentru elev. Tendintele actuale inoveaza si imbunatatesc educatia, prin introducerea la clasa a dispozitivelor multi-touch, a tabletelor si chiar a continutului educational tridimensional, inovatii primite cu entuziasm de elevi si profesori", a declarat Radu Jugureanu, eContent Manager SIVCO Romania.

In cadrul conferintei eduVision 2020 au fost dezbatute tendintele in tehnologia informatiei aplicate in educatie si au fost prezentate proiecte de informatizare de succes, din tari precum: Romania, Moldova, Cipru, Emiratele Arabe Unite, Egipt, Azerbaijan, Malta, Maroc, Algeria si Serbia. Conferinta a fost organizata la Bucuresti, in perioada 16-17 septembrie, de catre SIVCO Romania si Agora Grup, sub patronajul Ministerului Educatiei, Cercetarii, Tineretului si Sportului si Ministerului Comunicatiilor si Societatii Informatinale.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/70-dintre-specialisti-confirma-invataman-tul-poate-fi-imbunatatit-prin-elearning>)

Second call: eLearning and Software for Education – eLSE 2012

Publicat în 24 octombrie 2011 de **Cătălin Radu**

Conferinta eLearning si Software Educational s-a impus in ultimii ani ca una dintre cele mai importante conferinte de eLearning in Europa de Sud Est, fiind construita in parteneriat de catre Universitatea Nationala de Aparare "Carol I", Universitatea din Bucuresti si ADL Romania. Conferinta este indexata in bazele de date ISI, Ceeol si EBSCO.

The 8th eLearning and Software for Education Conference – eLSE 2012 is organized by the Romanian Advanced Distributed Learning Association and will be held in Bucharest, in April 26th – 27th 2012.

The purpose of the annual international scientific conference on „eLearning and software for education” is to enable the academia, research entities and corporate to boost the potential of the technology enhanced learning environments, by providing a forum for exchange of ideas, research outcomes, business case and technical achievements.

The central theme of this forthcoming event focuses on “Leveraging technology for learning”.

The conference aims to promote original articles of basic research results and experimental development, case studies and best practices, critical analysis and commentary, statistics, assessments and forecasts on Technology Enhanced Learning.

The conference advances for discussion the following main sections:

- Management strategies and policies
- Pedagogy and psychopedagogy in new learning environments
- Computer science and new support technologies in learning
- Serious games in theory and practice
- Corporate elearning and training
- eLearning Security E- Content /Instructional design.

The conference is indexed in ISI, Ceeol and Ebsco databases.

More data on <http://elseconference.eu>.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/second-call-elearning-and-software-for-education-else-2012>)

Proiectele de e-Learning CNIV și ICVL sprijină Inițiativa eduVision 2020

Publicat în 24 octombrie 2011 de **Marin Vlada**

În perioada 28-29 octombrie 2011 se vor desfășura, la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, Conferința Națională de Învățământ Virtual (CNIV) și International Conference on Virtual Learning (ICVL), manifestări științifice cu tradiție în domeniile e-Learning și Software educațional, ajunse la ediția a IX-a și respectiv, ediția a VI-a. Organizate de Universitatea din București, în parteneriat cu Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, aceste conferințe desfășurate simultan oferă un cadru adecvat de a interacționa pentru profesori din învățământul preuniversitar și superior, elevi și studenți, specialiști în educație și IT.

Alături de cele două universități, partenerii evenimentelor sunt SIVECO România, Centrul pentru Inovare în Educație (TEHNE) și Institutul pentru Educație, sponsorii tradiționali fiind Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului prin Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică (ANCS) și SIVECO România.

Cu aceste ocazii, se vor desfășura Concursul „Software Educațional” și Expozițiile „Software Educațional” și „Ateliere eTwinning” pentru prezentarea de proiecte și produse software, echipamente și produse IT destinate educației, cercetării și inovării.

La International Conference on Virtual Learning — ICVL 2011, din 145 de propuneri s-au acceptat pentru publicare în Proceedings-ul Conferinței, 85 de lucrări. Recent, dintre acestea 29 articole au fost acceptate de Editorial Board review of IJCSRA (International Journal of Computer Science Research and Application) pentru a fi publicate într-un volum special (Volume 2 Issue-1, 20th January 2012) “Special Issue on Computer Science for Future Education”. IJCSRA is an Open Access Journal (Creative Commons 3.0 CC-BY).

La Conferința Națională de Învățământ Virtual – CNIV 2011, din 87 de propuneri s-au acceptat pentru publicare în volumul CNIV 2011, 54 de articole. Unele dintre lucrările publicate și prezentate în sesiunile de lucru vor fi premiate pe baza punctajelor primite ulterior de la cei 350 de evaluatori (elevi, studenți, profesori din preuniversitar și din mediul academic, specialiști IT) înscriși CNIV 2011, rezultatele vor fi anunțate în luna noiembrie. Lucrările de la ambele conferințe sunt deja tipărite și se găsesc on-line pe site-urile celor două conferințe.

De-a lungul vremii, în toate domeniile științifice se schimbă teoriile, metodele și tehnicile de investigare, de aceea dinamica cunoașterii umane influențează dezvoltarea generală a societății umane. Pentru a obține evoluție și eficiență în viața sa, omul trebuie să se adapteze continuu la aceste schimbări ale cunoașterii. În domeniul educației, și în special al învățării și perfecționării, apariția de noi tehnologii ale informației și comunicației (TIC), îmbunătățirea teoriilor pedagogice și psihologice, obligă pe elevi/studenți, profesori, părinți și pe specialiști, să se adapteze la aceste schimbări. Ce fac elevii și studenții? Ce fac profesorii și părinții? Ce fac specialiștii? Ce fac guvernele țărilor?

Despre Proiectele CNIV și ICVL: “2010 –Towards a Knowledge Society- 2030” Proiectele CNIV și ICVL sprijină Inițiativa eduVision2020 și Digital Agenda 2020: CNIV și ICVL sunt manifestări științifice ce promovează tehnologii și metodologii inovative în educație, în cercetare și în perfecționarea continuă, atât în mediile preuniversitar, respectiv universitar, cât și în mediul de afaceri. Structurate și organizate după principii europene și standarde internaționale, cele două proiecte promovează implementarea ideilor moderne în educația inițială și în formarea continuă, încurajează și promovează lucrul la proiecte, activitățile colaborative, metodele și experimentele științifice, gândirea creativă și intuiția, argumentația și demonstrația.

Mai multe detalii, la adresele: <http://c3.icvl.eu>, <http://c3.cniv.ro>
Turneul Conferințelor:

<http://www.cniv.ro/Images/traseu-CNIV-ICVL.JPG>

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/proiectele-de-e-learning-cniv-si-icvl-sprijina-initiativa-eduvision-2020>)

Sistemul de educație la distanță în Turcia

Publicat în 25 octombrie 2011 de **Silvia-Adriana Tomescu**

Uğur Demiray

Interviu acordat de prof. dr. Uğur Demiray, Facultatea de Comunicare, Universitatea Anadolu, Turcia. Abordează aspecte

ale învățământului la distanță din Turcia: un scurt istoric, asigurarea calității, elemente de legislație specifică, competențele cadrelor didactice implicate în activități de educație la distanță, parcursurile de formare ale practicienilor ID, modalitățile de comunicare cu studenții în instituțiile de învățământ superior din Turcia, statutul cadrelor didactice din ID, bibliotecile electronice și resursele digitale disponibile etc.

- Care sunt principalele obiective de asigurare a calității sistemului de educație la distanță din Turcia?

- Misiunea Universității din Anadolu este de a furniza un învățământ mixt, centrat pe student (blended learning), optimizat de mijloacele multimedia, cercetări individuale și colaborative. Acesta utilizează o gamă largă de strategii: rapoarte, prelegeri, seminarii, exemple de bună practică care ajută la schimbarea politicilor instituționale și culturale și a atitudinii față de noile forme de acces. Permite perfecționarea profesională și asistarea în designul instrucțional, multimedia, predarea și învățarea bazate pe web. Universitatea recunoaște că, misiunea educației la distanță este una specială acum. Este într-adevăr o realizare faptul că se poate furniza un învățământ superior de calitate unui număr de peste 1,3 milioane de studenți în toate zonele din Turcia și din Europa. Declarațiile on campus dar și video ale studenților și ale membrilor echipei aflați în patru locații diferite la distanță, au garantat necesitatea de a se implementa ID-ul în Universitatea Anadolu. (EUA, 2008). În plus, în Universitate, scopul nostru este de a stimula oamenii de afaceri și antreprenorii să-și deruleze activitățile astfel încât să dobândească cunoștințe și abilități care să optimizeze competitivitatea în management prin metode de învățare la distanță. În acest sens, profilarea băncii Halkbank pe IMM-uri a constituit un puternic contrafort pentru câștigarea grupului țintă potrivit. Prin intermediul programului de e-certificare am extins activitatea academică spre oamenii de afaceri experimentați deoarece am considerat că drumul spre competitivitatea bazată pe standarde europene reușește să îmbine cunoștințele practice cu educația. Turcia va trebui să-și ridice calitatea educației și numărul persoanelor care au acces la educație pentru un nivel ridicat de trai, va trebui să investească în metodele de educație și tehnologii și să lărgescă accesul la sistemul de educație universitară la distanță. În esență, va trebui mărit bugetul alocat educației la distanță iar investițiile în infrastructura tehnologică urgentate. Dezvoltările în calculatoare, tehnologii și Internet esențiale educației la distanță vor trebui urgentate și urmărite îndeaproape. Va trebui sprijinit sectorul privat care dezvoltă programele soft dar și instituțiile furnizoare de educație la distanță. Cercetătorii turci care cunosc sistemul de cultură și educație, specialiștii în educația la distanță trebuie să fie informați și sprijiniți în acest sens. Optimizarea educației la distanță va depinde numai de contribuțiile cercetătorilor turci (Yilmaz, 2008).

Referințe:

- European University Association (EUA) (2008). Institutional Evaluation Programme ANADOLU UNIVERSITY EUA EVALUATION REPORT:[online]. Citat la: 26.09.2010. Disponibil la: http://eua.anadolu.edu.tr/dosyalar/anadolu_university_final_report.pdf
- Yilmaz, Sule. (2008). Distance Education: An Overview of

Distance Education in Turkey:[online].Citat la: 24.09.2010.

Disponibil la:

<http://udel.edu/~shule/SuleYilmazTermPaper.pdf>

; <http://www.megafreepdf.com/view-cat-accountingandfinancialmanagementtextbooks-id-2584213.html>

; http://en.wikibooks.org/wiki/Megauniversity/Anadolu_University retrieved 26.09.2010

- Ce abilități îi sunt necesare unui profesor implicat în educația la distanță?

- În manieră tradițională, raportul profesor-student pretinde o educație specifică, materiale instrucționale adaptate, echipament și perfecționare. De câțiva ani, studenții s-au mutat în centrul educației. Cu ajutorul progreselor tehnologice, al instrumentelor atașabile computerelor, studenții au căpătat independență și abilitatea de a comunica ajutorul modemului și al Internetului. În general, mijloacele multimedia în educație sunt descrise ca fiind centrate pe student, orientate pe proiectare, pretabile unei învățări colaborative. Mijloacele multimedia interactive pot fi definite ca utilizarea simultană a datelor în diferite formate media, precum voce, video și text, grafică, animație și realitate virtuală. Browser-ele web vor disponibiliza materialele căutate, studenții pot comunica cu colegii și profesorii prin formularea întrebărilor într-un sistem de comunicare forum sau chat, pot în egală măsură sintetiza cursurile trimițând rezumatele în format text sau video către tutore sau rezultate grafice și studii de caz, care constituie feedback-ul către profesor. Dezvoltarea abilităților cognitive de utilizare a net-ului ne poate ajuta să controlăm procesul de învățare. Trebuie să devenim conștienți de modul CUM învățăm mai bine și CUM putem organiza materiale noi pentru a obține cele mai bune rezultate. În general, nevoile studenților au fost descrise ca învățare pasivă. Să ne imaginăm că acele cunoștințe care trebuie predate au fost selectate și materialele de curs au fost organizate. Vom ști CE vom preda. Problema este CUM vom preda. La acest nivel este imperios necesar ca materialul de curs să fie formulat pentru a satisface nevoile de învățare ale studenților. Criteriile de selectare a metodelor de predare și ale strategiilor trebuie să fie centrate pe student, mai degrabă decât dependente de metodele de predare ale profesorului. Prima preocupare ar trebui să fie determinarea capacității de clasificare a studenților. Trebuie identificată orientarea permanentă pe care o capătă abilitățile lor. Strategiile de predare sunt incluse în programul multimedia. Acest aspect reduce nevoia de personal abilitat on-site. Apoi, se pledează pentru reducerea cheltuielilor, pentru auto-instruire, autoevaluare, automonitorizare în sistemul multimedia. Interacțiunea cu profesorul este una flexibilă. Cererea ca profesorul să fie prezent permanent este diminuată. Odată activată, infrastructura educației la distanță oferă o variantă flexibilă pentru ca predarea să satisfacă nevoile studenților. Acei profesori care doresc perfecționarea profesională continuă ca alternativă accesibilă temporal, aleg educația la distanță.

Programele de educație la distanță sunt implementate în multe state pentru a asigura formarea inițială și continuă. În Turcia perfecționarea cadrelor didactice este realizată prin metode tradiționale, face-to-face cât și la distanță. În anul universitar 2001-2002. Universitatea Anadolu a furnizat programe de perfecționare la nivel național în varianta tradițională și la distanță, destinate profesorilor de liceu neagajați în sistem.

Programul de Formare a Profesorilor din Învățământul Preșcolar derulat de Open Education Faculty, inițiat în perioada 2001-2002 și continuat de Universitatea Anadolueste un program de formare original ca structură și modalitate de derulare, ce urmărește dezvoltarea cunoștințelor și a abilităților necesare. Este alcătuit din cursuri de metodică a predării, cursuri pe discipline și cursuri de cultură generală. Cursurile din primul an pun accentul pe cultura generală iar cele din ultimul an pe cunoașterea de specialitate. Pe de altă parte cursurile de metodică se derulează pe parcursul celor patru ani. Evaluarea se face prin examinări centralizate în acord cu politica Universității Anadolu. Conform reglementărilor, sunt planificate trei perioade de evaluare în anul academic respectiv. Desfășurate ca evaluări inițiale, pe parcurs sau finale, ele se organizează în zona în care studenții înrolați s-au înscris la Biroul Facultății de Educație Deschisă. Examenul are loc în 81 de centre regionale, inclusiv Leftkosa (Cipru). Toate întrebările sunt structurate în format cu opțiuni multiple și evaluate computerizat. Studenții sunt obligați să treacă fiecare test. Se acordă un punctaj de la 1 la 100. Pentru cursurile aplicative, practice se vor pregăti portofolii care vor fi evaluate de către profesorii de practică. Portofoliile evaluate de profesorii din Comisia de Evaluare a Portofoliilor de Practică care fac parte din Open Education Faculty vor trece încă odată printr-un proces de evaluare. În anii 2005-2006 oferta de practică educațională pentru învățământul preșcolar a fost de 3.353 cursuri pentru clasa a treia și 4.206 cursuri pentru clasa a patra (un total de 7.559) portofolii de practică ce au fost evaluate de profesorii de practică și ulterior trimise către Open Education Faculty pentru a trece prin Comisia de Evaluare a Portofoliilor de Practică (Yaşar, Gültekin, & Duban, 2006). Importanța și transferul informației în lumea contemporană au influențat pozitiv aspectele structurale și administrative cât și programele educaționale. Fiecare societate trebuie să își pregătească indivizii în acord cu nevoile pe care vârsta le cere. Dar acest proces poate fi derulat integrând inovațiile și tehnologiile informaționale în sistemele de educație. Cerințele standardelor de educație și acreditare au fost adoptate iar programele de perfecționare au fost revizuite în acord cu dezvoltările mondiale. Printre cursurile oferite de sistemul ID din Universitatea din Anadolu acelea destinate pregătirii profesorilor sunt de departe cele mai importante. După apariția Legii 4360, accesul la educația de bază, actualizarea Curriculei și perfecționarea profesorilor au constituit obiective naționale. Acum, Universitatea Anadolu se remarcă în sfera educației la distanță în zona vest europeană și cea a Orientului Mijlociu ca o importantă instituție de educație universitară și de cercetare. Publică în acest sens revista TOJDE - The Turkish Online Journal of Distance Education cu scopul de a optimiza introducerea educației la distanță în rândul statelor orientale și a extinderii comunicării interinstituționale. Încă nu avem o evaluare a impactului la nivel global însă în zona Orientului Mijlociu Universitatea din Anadolu are un rol remarcabil. (Vezi: http://en.wikibooks.org/wiki/Megauniversity/Anadolu_University. Disponibil la : 26.09.2010).

Referințe:

- Anadolu University. (2004). Programme of Preschool Education. Retrieved June 10, 2004. Disponibil la: <http://www.aof.anadolu.edu.tr>
- Deniz, S. & Sahin, N. (2005). The Restructuring Process of

Teacher Training System in Turkey: A Model of Teacher Training Based on Post-Graduate Education (PGCE). Journal of Social Sciences 2 (1): 21-26, ISSN 1549-3652

- Yasar, S. & Gültekin, M. (2006). The perceptions of teacher candidates in the preschool teacher training program of open education faculty on teaching profession. International and Distance Learning (IODL) Symposium in Lifelong Open and Flexible Learning in the Globalized World, Eskişehir, Türkiye

- Universitățile din Turcia au un departament specializat pentru formarea profesorilor care predau în ID? Profesorii care se specializează acum pentru acest sistem sunt formați în manieră tradițională?

- Principala modificare în sistemul de învățământ superior a avut loc în Turcia în 1981. Înainte, a fost structurat în trei unități diferite: universități, academii de inginerie și economie și colegii de formare a profesorilor, care au fost atât administrativ și academic subordonate Ministerului Educației. Ca urmare a problemelor politice, sociale și economice în anii 1970, acest model de învățământ superior, ca și alte sectoare din țară, a arătat semne de declin. În 1981 a fost introdus un sistem de învățământ unitar iar colegiile de formare a cadrelor didactice și academiile au fost subordonate universităților. Unele colegii de patru ani de formare a profesorilor și scoli de limbi străine de trei ani au fost transformate în colegii de educație, în timp ce fostele structuri în care au fost instruiți profesorii de școală elementară, au devenit colegii de învățământ superior de doi ani. Acestea au fost transformate în colegii de patru ani în 1989. Programe de doi ani de licență pentru profesorii din învățământul pre-școlar au fost introduse în 1981, iar în 1991 au devenit programe de patru ani.

Responsabilitățile și activitățile de formare ale profesorilor au fost transferate de la Ministerul Educației la Universități. Prin intermediul acestor schimbări, s-a presupus că probleme cum ar fi calitatea educației și numărul personalului calificat ar putea fi rezolvate cu ușurință. Ca urmare a acestei unificări și a creșterii numărului de admiteri, colegiile au început să sufere din cauza lipsei de facilități fizice, dotări cu echipamente, personal etc. Pentru a umple golul creat, mulți din profesorii facultăților de litere și științe au fost transferați la Facultatea de Științe ale Educației. În prezent în cadrul colegiilor de educație sunt perfecționate cadre didactice din învățământul pre-școlar, elementar, gimnazial și de liceu din subordinea Ministrului Educației. Acestea nu sunt însă singurele instituții de învățământ superior care formează profesori. Studenții de la facultățile de litere și științe care se specializează într-un domeniu, după absolvirea cursurilor de pedagogie și obținerea statutului de licențiat pot deveni profesori. Educatorii care percep procedurile de învățământ ca un sistem social afirmă că acest sistem are trei elemente: studenți profesori și curriculum. Eficiența oricărui sistem de învățământ depinde de echilibrul dintre aceste elemente. Dacă unul dintre acestea nu reușește să-și îndeplinească atribuțiile va scădea randamentul procesului general de învățământ. În ciuda eforturilor de a schimba practicile și situația actuală în instruirea profesorilor, deși numărul personalului academic din colegiile de educație a crescut considerabil începând cu 1981, nu se poate spune că s-a schimbat calitatea educației. Această zonă are nevoie disperată de cercetări aprofundate. Deci, este evident că lipsa de

profesori calificați în colegiile de educație are un efect negativ asupra calității educației. În timpul unificării din 1981, mulți profesori mai ales din departamentele de Matematică, Fizică, Chimie, Istorie și Limbi occidentale, au fost transferați de la colegiile de litere și științe spre colegiile de educație. Cei care dețineau un doctorat puteau obține funcții administrative. Noile departamente create în Facultatea de Științe ale Educației recrutau absolvenți de litere și științe. Din păcate, această tradiție este încă practică la o scară redusă. Deși bine pregătiți în specialitate, acestor cadre didactice le lipsea însă formarea metodică și pedagogică. Facultatea de Științe ale Educației avea anual absolvenți cu aceeași pregătire ca și Facultățile de Litere sau alte științe, nu avea absolvenți capabili de predare la clasă ci mai curând specialiști în domeniu. În plus, corpul profesoral al Facultății de Științe ale Educației nu avea publicații de specialitate sau cercetări în domeniu. Ce preva la pentru aceștia era stricta specializare. Majoritatea nu reușeau să coreleze teoria cu practica și erau supraspecializați. Nu erau potriviți pentru cariera didactică. Este o situație încă prezentă în majoritatea facultăților deși în proporții diferite. În departamente, cum ar fi Arte, Educație Fizică, și muzică, situația diferă oarecum. Deoarece selecția se bazează pe abilitățile și talentul necesar iar cursurile sunt proiectate în consecință (Zülküf, 1998). Tehnologiile de învățământ la distanță pot fi clasificate ca uni-direcționale non-interactive și tehnologii bidirecționale interactive. Țările dezvoltate utilizează tehnologii dual-mode interactive în învățământul la distanță iar tendința în lume este de a trece de la single-mode, care nu permite interacțiunea elev-instructor spre multi-mode, care are elemente importante de interacțiune. Un subiect bogat legat de ID este învățarea interactivă prin intermediul WWW, a videoconferințelor sau prin Internet. Din cauza vitezei cu care învățământul la distanță a fost conceput și pus în aplicare au existat probleme cu care și alte state în curs de dezvoltare s-au confruntat. Tehnologiile folosite pentru a oferi programe de învățământ la distanță din Turcia au fost de tip one-way, apoi acesta a fost optimizat prin facilități tip text și televiziune. Problemele care există și care decurg sau apar în ID-ul din Turcia sunt următoarele: restricțiile bugetare cu care se confruntă toate statele în curs de dezvoltare, lipsa de resurse, lipsa de proiecte, lipsa de formare la locul de muncă în ICT.

Deși au existat mai multe tendințe și încercări de a integra Internetul în educația din Turcia: primară, secundară și superioară din 1990, din cauza progresului lent, a birocrăției crescute și a centralizării la nivelul Ministerului Educației Naționale — nu există o infrastructură de rețea de calculatoare pentru învățământul primar și secundar încă, și utilizarea Internetului în educație este într-o fază de început. Învățământul la distanță permite derularea unor stagii de formare continuă și inițială, inițiere și posibilitatea de a completa programul de perfecționare sau de grade didactice.

Proliferarea programelor de formare a cadrelor didactice prin metode la distanță nu se limitează la țările dezvoltate sau în curs de dezvoltare, nu este limitată nici la metode specifice de livrare. Această proliferare este rezultatul dezvoltării rapide a tehnologiilor de telecomunicații. În Turcia, în 1985-86 și în 1990 au început două programe de perfecționare la distanță a profesorilor; primul a fost un program certificat de studii pre-universitare pentru profesorii de școală primară și al doilea program a fost destinat profesorilor de gimnaziu finalizat cu

diplomă universitară. Al doilea program a fost mult mai răspândit și mai eficient decât primul. Comparativ cu alte țări dezvoltate din punctul de vedere al utilizării învățământului la distanță pentru formarea profesorilor, Turcia este încă în etapele timpurii deși se consideră parte a comunității europene, problemele sale legate de învățământul la distanță și modul de formare a profesorilor o plasează mai degrabă alături de vecinii săi din Asia. Deși țara se confruntă cu probleme, cum ar fi lipsa de resurse, restricțiile bugetare, lipsa de pregătire continuă privind utilizările recente ale tehnologiei aspecte similare altor țări în curs de dezvoltare, a avut (dacă am privi global) și experiențe de succes legate învățământul la distanță. Învățământul la distanță poate oferi formare continuă cadrelor didactice aflate în câmpul muncii în toate formatele. Educația la distanță poate completa deficiențele pe care le are le sistemul tradițional. Profesorii pot folosi Internetul pentru a obține informații. Prin utilizarea tehnologiilor de învățământ la distanță se poate rezolva problema formării profesorilor dar și alte probleme de instruire care să contribuie la modernizarea Turciei. Turcia trebuie să caute continuu modalități rentabile de a utiliza tehnologiile în formarea profesorilor pentru a depăși restricțiile de acces. În perioada 1985-86 și în 1990 au debutat două programe de formare a profesorilor prin ID; primul program a fost dedicat celor din învățământul pre-școlar (130.000 de profesori de școală primară) în timp ce al doilea program a oferit cursuri finalizate cu diplomă universitară unui număr de 54.000 cadrele didactice din învățământul secundar (Demiray, 1990).

Profesorii au solicitat programele de învățământ la distanță pentru a dezvolta și a reînnoi cunoștințele de teorie și practică educațională, fie ca programe de formare sau de grad didactic. Dintre cele două formate derulate, cel destinat profesorilor din învățământul preșcolar a avut o largă răspândire. Profesorii nu au putut utiliza eficient tehnologiile de tip one-way precum televiziunea sau radioul deoarece le-au lipsit informațiile despre utilizarea sistemelor radio-TV în ID și mai ales pentru că orele de difuzare a acestor cursuri nu au fost accesibile. Cu toate că cel mai utilizat mijloc de educație la distanță din lume este Internetul, nu putem afirma că el constituie fundamentul perfecționării profesionale a cadrelor didactice din Turcia. În literatura de specialitate putem da câteva modele de formare continuă în această manieră. Banca Mondială a sprijinit Proiectul Globalizarea în Educație 2000 care a constituit un obiectiv important pentru sistemul educațional din Turcia. Scopul acestui proiect a fost de a utiliza tehnologiile instructionale la fiecare palier al sistemului de educație pentru a crea o societate cu tehnologii adaptate. Prin acest proiect au fost înființate noi laboratoare de informatică 2.451 în școlile primare și gimnaziale din 80 de metropole și 921 orașe din Turcia. În fiecare din aceste școli sălile de clasă au fost dotate cu calculatoare, imprimante, scanere, programe soft, cursuri de alfabetizare informațională, cursuri de specialitate, divertisment educațional, referințe electronice, materiale video, proiectoare, televizoare, casete video cu soft educațional (Akkoyunlu & Orhan, 2001, 29-31). Scopul fundamental al acestui proiect a fost de a sprijini educația formală prin învățământul la distanță a alfabetiza profesorii în utilizarea calculatorului. Hakan (1991), în studiul său intitulat "Evaluarea programului de formare pre-licență", a analizat programul de formare a profesorilor oferit de Facultatea de Educație Deschisă, folosind sistemul de învățământ la distanță. Conform rezultatelor acestui studiu, el a concluzionat că materialele care au fost folosite în program, au fost adecvate

procesului de învățare fapt ce a confirmat valoarea metodelor de studiu la distanță pentru nivelul universitar. Özer (1989) a subliniat eficacitatea programului universitar de formare în transmiterea cunoștințelor pedagogice teoretice și practice pentru viitoarele cadre didactice. Studiul său care era chiar teza de doctorat s-a bazat pe aplicarea unui chestionar și a două teste care au fundamentat concluziile. Acestea au fost aplicate prin intermediul mijloacelor media în anul universitar 1987-1988 ca pre-testări și post-testări unor cadre didactice din 428 de școli și urmăreau măsurarea cunoștințelor teoretice și practice de pedagogie. În plus testele conțineau întrebări de verificare a metodelor de predare a cadrelor didactice. Analiza statistică a datelor obținute din testări a permis următoarele observații: profesorii înrolați în programul de formare au demonstrat solide cunoștințe teoretice dar și abilități practice. teoria și practica educațională nu era influențată de formarea inițială, sex sau experiența de predare. profesorii participanți la program preferau manualele urmând mai puține cursuri prin intermediul televiziunii, solicitau în schimb ore de tutoriat și consultări față în față. S-a constatat de asemenea că informațiile și cunoștințele primite prin mijloace media, tutoriat sau întâlniri față în față nu au modificat nivelul de înțelegere al profesorilor. majoritatea participanților și-au exprimat dorința de a mai beneficia de programe de formare la distanță fie pentru a reinnoi cunoștințele și metodele de predare fie pentru a promova în grad.

Se propunea de asemenea ca, acei profesori care s-au remarcat pe parcursul stagiilor de formare, să fie recompensați prin decorații și salarii. Üstünoglu (1987) a propus un model de formare continuă pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar prin intermediul cursurilor la distanță. Se urmărea crearea unui model de curs de formare continuă care să permită remedierea situației create de insuficiența cadrelor didactice și care să valideze serviciile educaționale. Și-a definit programul drept model de program aplicativ iar materialele în format print constituiau, alături de abordările multimedia, fundamentul cursului. Özgü, Açikalin și Hakan (1985) au menționat un raport privind furnizarea unui stagiu de doi ani de cursuri academice la distanță pentru cadrele didactice cu studii medii, organizat de Facultatea de Educație Deschisă. Acest raport a fost pregătit pentru a fi înaintat Ministrului Educației Naționale deoarece cadrele didactice din învățământul preșcolar nu aveau studii universitare, doar liceale și conform prevederilor Legii Educației 1739, toți profesorii care predau în școli sunt obligați să aibă studii academice finalizate. Raportul conținea referiri la un program de formare universitară de doi ani derulat în parteneriat instituții școlare-furnizori de formare. S-a acordat o importanță deosebită analizării nevoilor profesorilor, a restricțiilor privind formarea, a oportunității utilizării materialelor print, a cursurilor radio-TV a instrucției tradiționale, față în față. Se aștepta astfel ca cele 130.000 de cadre didactice ce finalizau cursul să contribuie la dezvoltarea societății. Yüksel (1987) și Yüksel (1990) au evaluat programele de radio și televiziune care au fost produse prin OEF concluzionând că aceste tehnologii nu au fost utilizate efectiv de către profesori, din cauza orelor nepotrivite de emisie a programelor radio-TV și a lipsei de informații despre cum se utilizează aceste mijloace. Obiectivele unor studii (Celik, 1996; Yasar, 1996) au urmărit propunerea unui model de formare a profesorilor la distanță în Turcia. Celik (1996) a examinat posibilitățile de a utiliza modele de învățământ la distanță pentru formarea continuă a profesorilor. El a subliniat că în Turcia formarea prin tehnologii la distanță poate fi utilizată

cu succes. Yasar (1996) a introdus pentru prima dată conceptul de tehnologii de comunicare mediate de calculator și a examinat utilizarea acestor tehnologii pentru formarea continuă apoi a propus un model pilot de formare a cadrelor didactice din Turcia. Potrivit lui Yasar (1996) perfecționarea cadrelor didactice din școlile elementare a constituit un exemplu de bună practică în învățământul la distanță și în special în pregătirea continuă a acestora. El a propus înființarea a patru centre de educație la distanță acolo unde accesul la Internet a fost relativ ieftin și accesibil pentru derularea unui proiect pilot de formare utilizând CMC. Programul inițial urmărea să pregătească cadre didactice în domeniul limbilor străine și al științelor sociale. Se intenționa astfel experimentarea timp de o lună a programului de formare prin CMC în cele patru centre cu 140 de cadre didactice din patru zone geografice diferite. Cursurile erau planificate în timpul sesiunilor de vară în etape a câte trei luni în care să se perfecționeze 420 de cadre didactice iar în sesiunea de iarnă se desfășura un stagiu de o lună pentru alți 140. Se ajungea ca anual ca prin programul de perfecționare la distanță să se asigure formarea a 520 profesori. Acest model urma să fie derulat și în alte zone din Anadolul unde accesul la Internet și tehnologie ar fi permis. Începând cu anul 1997 universitatea noastră a inițiat programe de formare prin intermediul tehnologiilor și al Internet-ului finalizate cu certificat. Departamentul de Inginerie Electronică al Universității Tehnice Orta Dogu a început în 1988 un program acreditat și certificat de Comunicare Asincronă prin tehnologii informatice (<http://idea.metu.edu.tr>). Alături de alte activități de formare în campusul universitar bazate pe web, Institutul de Informatică METU a implementat în 1999 un curs de perfecționare în informatică pe parcursul a 8 luni pentru personalul academic 170 persoane din 35 de universități din țară (<http://www.ii.metu.edu.tr/metuonline>).

Un alt proiect intitulat *Educating the educators* derulat de Departamentul de Informatică și Tehnologii Informaționale al METU a organizat un curs certificat de formare prin metode asincrone unui număr de 50 de profesori din 42 de universități (<http://eders.ii.metu.edu.tr>). În anul 1998 au început cursurile de formare la distanță prin Internet și la Universitatea Sakaria (<http://www.ido.sakarya.edu.tr>). Universitatea Tehnică din Istanbul a debutat cu programele certificate de formare la distanță din 2001. În anul 2002 a luat ființă BU-UZEM - Centrul de Educație la Distanță din cadrul Bogaziçi University. Universitatea Hacettepe și-a continuat activitățile în ceea ce privește învățământul la distanță, prin departamentele de Tehnologii Educaționale Informatică și Calculatoare. Programe derulate de alte universități sunt disponibile la următoarele adrese: <http://ion.ii.metu.edu.tr>; <http://www.yesevi.net>; <http://www.bilgiemba.net>, <http://www.bilgi.aof.edu.tr>, <http://www.adamyo.sakarya.edu.tr>; <http://myo.mersin.edu.tr>.

Referințe:

- Akkoyunlu, B., & Orhan, F. (2001). The use of computers in K-12 Schools in Turkey. *TechTrends*, 45(6),29-31.
- Celik, F. (1996). Öğretmeni is basinda yetistirmede uzaktan egitim modeli; (The oppurtunities of utilizing the distance education models for the aim of in-service training the teachers). *Türkiye 1.Uluslararası*
- Uzaktan Egitim Sempozyumu, Bildiriler (Papers), MEB, FRTEM, 12-15, 10, 1996, 125-131.

- Demiray, Ugur. (1990). "Some aspect of teacher training in Turkey by using a distance education system". ICDE Bulletin, The United Kingdom, Open University, Milton Keynes, 24, 47-51.
- Demiray, Ugur. (1997). A review of the literature on the Open Education Faculty (1982–1997). An expanded and revised third edition. Eskisehir, Anadolu University Publications No:1015/558, Turkey.
- Demiray, U., & Isman, A. (2002). History of distance learning:[online]. Citat la: 25.09. 2010. Disponibil la: <http://www.midasebook.com>.
- Hakan, A. (1991). Egitim önlisans programinin degerlendirilmesi [An Evaluation of PreBachelor Teacher Training Program]. Eskisehir; Anadolu Universitesi Acikogretim Fakultesi Yayinlari, Yayin No. 363/146, Turkey.
- Geray, C. (2007). Distance Education in Turkey, International Journal of Educational Policies:[online], Vol.1. (1), 33-62. ISSN:1307-3842 . Citat la: 22.09.2010. Disponibil la: [http://ijep.icpres.org/vol1_1/Geray\(1\)1_33_62.pdf](http://ijep.icpres.org/vol1_1/Geray(1)1_33_62.pdf) .
- Ozer, B. (1989). Uzaktan egitim yaklasimiyla uygulanan egitim önlisans programinin öğretmenlik meslek bilgisini kazandirma yönünden etkinligi. (The Effectiveness of The Two Year Diploma Program For The Elementary School Teachers In Inducing The Knowledge of The Theory And Practice By Distance Education Approach", Anadolu Universitesi Sosyal Bilimler Enstitusu, Eskisehir, (Unpublished PhD Dissertation), Turkey.
- Ozgü, T., Acikalin, A., & Hakan, A. (1985). "Anadolu üniversitesi açiköğretim fakultesince düzenlenen orta öğrenimli ilkokul öğretmenlerine uzaktan öğrenim yoluyla önlisans öğretimi saglama projesi ön raporu(Report on Providing Two Year Up-Grading Academic Program By Distance For The Teacher Who Graduated From Secondary School which organized by Anadolu University Open Education Faculty). Eskisehir; Anadolu Universitesi Acikogretim Fakultesi, 1985, (Unpublished Research Report), Turkey.
- Ustünoglu, U. (1987). Okul öncesi öğretmenlerin uzaktan öğretim yontemi ile yetistirilmesine yonelik program modeli (A Model of Training Pre-School Teachers by Using Distance Education Method). Eskisehir; Anadolu Universitesi Acikogretim Fakultesi Yayinlari, Yayin No: 220/107, Turkey.
- Yasar, S. (1996). Computer mediated distance education technologies for in-service teacher training in Turkey. Türkiye 1.Uluslar arasi Uzaktan Egitim Sempozyumu, Bildiriler(Papers), MEB, FRTEM, 12-15, 10, 1996, 125-131.
- Yüksel, A. H. (1987). Anadolu Universitesi aciköğretim fakultesi egitim önlisans programinda yayimlanan televizyon programlarinin yapimi üzerine bazi notlar. (Some Notes on TV Course Production Which Were Broadcasted By Anadolu University Open Education Faculty For Teacher Training). Ankara; Milli Egitim, 74: 48-61, Turkey.
- Yüksel, C. (1990). Egitim önlisans radyo programlarinin öğretmen görüşleri açisindan degerlendirilmesi. (An Evaluation of Radio Programs Which Were Produced by Open Education Faculty From Points of Teachers View in Teacher Training). Eskisehir; Anadolu Universitesi, Sosyal

Bilimler Enstitusu, 1990, (Unpublished Master Thesis), Turkey.

- Zülküf, A. M. (1998). A call for change and pedagogy: a critical anlysis of teacher education in Turkey.European Journal of Education, 33(4).

- Care sunt cele mai utilizate sisteme de comunicare la Universitatea Anadolu?

- Odată cu înființarea Open Education Faculty în anul 1982, Universitatea Anadolua oferit învățământ la distanță acelor persoane care nu puteau să-și continue studiile în alte forme. Prin programele de licență, completare a studiilor, grad didactic, Open Education Faculty a permis accesul egal la educație multor cetățeni turci care doreau să-și ridice nivelul de calificare. Universitatea Anadoluasigură formarea a 44% din populația de studenți a Turciei. Peste un milion de studenți au absolvit această instituție și în momentul de față aproape un milion de studiază la Open Education Faculty. Sistemul de învățământ la distanță oferă o educație centrată pe student. Acest lucru este valabil pentru toate programele de învățământ la distanță. Prin urmare, conținuturile tuturor materialelor de învățare sunt proiectate astfel încât studenții să poată învăța pe cont propriu. Manuale constituie materialul de bază a învățământului la distanță.

De asemenea, programele TV, serviciile de consiliere academică, videoconferințele, calculatoarele, aplicațiile Internet bazate pe învățare și serviciile electronice (e-learning) oferă studenților posibilitatea de a studia oriunde și oricând. Aceste metode sunt folosite intens în serviciile de învățământ la distanță. Astăzi, prin intermediul tehnologiilor informatice și de rețea, cursurile web-based au devenit componenta preferată în învățământul la distanță. Aceste cursuri oferă unele posibilități distincte studenților: învățare autonomă, fără limitări de timp și spațiu; furnizarea comunicării sincronă și asincronă cu alți studenți sau instructori; folosirea materialelor vizuale și auditive pentru a facilita înțelegerea; eliminarea restricțiilor social-economice; înțelegere și aplicarea abordării învățării pe tot parcursul vieții. Ca atare, materialele multimedia în cadrul cursurilor web-based sunt utilizate în UA Open Education Faculty în lecții teoretice și practice. Cu alte cuvinte, atât cursurile teoretice și practice beneficiază de materiale multimedia. Aceste materiale sunt considerate servicii e-learning: e-examene, e-exerciții, practică, e-books, consiliere electronică, e-TV. Cu ajutorul materialelor multimedia proiectate pentru cursuri bazate pe web, elevii pot urmări conținutul cursului, rezolva modele de probleme, teste interacționând cu acest mediu care este încorporat cu elemente video TV, audio, text, animație grafică. Având în vedere această abordare, elevii pot studia cu ajutorul calculatoarelor care permite derularea programelor de televiziune și a softului de lectură a cărților. Numărul de materiale multimedia utilizate în Învățământul la Distanță este în creștere zi de zi. Sistemele e-books și e-televiziune au început în anul universitar 2003-2004, iar în anul 2004-2005 au fost introduse și serviciile de e-audio-books. Aceste aplicații multimedia coordonează implementarea conținuturilor educaționale și influențează numărul de studenți care se înrolează. Multe practici de e-learning și aplicații WBL au fost proiectate și dezvoltate în sistem CAE-Educatie asistată de calculator, încă din 1989. Personalului academic, care lucrează în diferite departamente ale Universității Anadolu, sprijină procesul de educație prin

activitățile derulate în calitate de experți în conținut, editori, designeri instrucționali. Aceste materiale sunt concepute în acord cu principiile educative avansate de predare și de învățare la distanță. Manualele sunt pregătite cu cea mai mare grijă. Experții în domeniile lor, peste o mie de cadre didactice universitare din diferite universități sunt autori și sute editori de manuale. Aproximativ 5 milioane de cărți sunt tipărite și distribuite elevilor în fiecare an. Programele TV sunt concepute și pregătite în paralel cu manualele pentru a sprijini și consolida eforturile elevilor de autoinstruire. Mai mult de 1.000 de programe TV de aproximativ 20 de minute în lungime sunt produse și difuzate pe canalul de stat TRT 4 în fiecare an. Prin servicii tutoriale în 60 de orașe din Turcia sunt asigurate cursuri față-în-față seara și în weekend. Aproximativ 600 de membri ai facultăților de la diferite universități au un rol activ în tutoriale față-în-față în fiecare an.

În ultimii ani, învățarea bazată pe tehnologia informației a câștigat importanță în universitate spre deosebire de învățarea bazată pe materialele tradiționale cărți, programe TV, tutoriale și față-în-față. Educația asistată de calculator a fost înființată în 1989 pentru a desfășura activități de cercetare și educație, pe tehnologie și pentru a produce materiale didactice. E-learning-ul a fost implementat în 1993 odată cu producerea softurilor de predare asistată de calculator. În 15 orașe diferite în jurul Turciei au fost înființate laboratoare mobilate și echipate pentru a asigura condițiile învățării la distanță. Avantajele pe care evoluțiile din tehnologie le-au oferit în educație au necesitat investiții substanțiale. Astfel au fost concepute și puse în practică modele diferite de învățare bazate pe Internet. Practicile de e-learning din cadrul Open Education Faculty au fost derulate începând cu anul 1999 și le vom prezenta cronologic în cele ce urmează. Studenții din cadrul universității au urmat cursurile unor școli private care îi pregăteau pentru examinări specifice cu tipuri de întrebări specifice. Ei devin astfel capabili să testeze și să-și evalueze performanța pe aplicații practice. Nevoia de cursuri de pregătire pentru examen este treptat eliminată. Deoarece examinările practice sunt autoevaluări și nu instrumente de învățare nu permit oferirea răspunsurilor. Se oferă în schimb un raport asupra numărului de întrebări corecte și greșite pe fiecare unitate de învățare. Întrebările pentru examinarea practică sunt pregătire de Biroul de Testări așa cum sunt pregătite examinările. Rezultatele examinărilor practice și a celor curente se compară. Mai apoi studenții sunt sfătuiți să continue examinarea practică pentru a-și descoperi slăbiciunile și a face post-testări pentru analiza progresului. La începutul anilor 1990, să aducem tehnologia aproape de studenții de la open learning a însemnat să înființăm laboratoare de informatică în diferite orașe din jurul Turciei. La sfârșitul anilor 1990, a existat o creștere a numărului de studenți din învățământul deschis cu computere personale și /sau acces facil la calculatoare (la locul lor de muncă). Astfel, soft-urile multi-media au determinat creșterea producției de CD-uri. CD-ROM-urile conțineau copii electronice ale manualelor, înregistrări video și programe TV. În anul universitar 2000-2001, 250.000 de exemplare ale acestui software au fost produse și distribuite studenților însoțite de manuale.

Cea mai importantă caracteristică a educației deschise este integrarea materialelor tradiționale pe suport multimedia (cărți, programe TV, software de aplicații practice, și examene) în format multi-media pe CD-ROM-uri care au fost distribuite

studenților în momente și locuri diferite. CD-ROM-urile, în care sunt integrate toate instrumentele de predare (cu excepția tutorialelor față-în-față), sunt considerate eficiente în procesul de învățare al studenților. În timp ce studiază, ei au posibilitatea de a folosi manuale, cursuri televizate, aplicații soft practice, precum și posibilitatea de a simula examenele practice. Având cursurile televizate pe CD-uri, studenții le vor urmări când vor considera necesar. E-books. Proiectul cartea electronică a început în anul universitar 2003-2004, cu distribuirea de manuale de pe Internet. Inițial, cărțile au fost transformate în fișiere PDF pentru a fi livrate pe Internet. Acum este folosită tehnologia Flash Paper. Odată cu punerea în aplicare a serviciului de ebook, studenții pot accesa manuale înainte de a fi tipărite. În prezent, 173 de titluri de carte electronică însumând un total de 2.178 de exemplare pot fi accesate de pe Internet. Între mai 2005 și octombrie 2005, un număr de 52.676 de studenți au utilizat acest serviciu de 367.587 ori. E-TV: Furnizarea de programe TV pe Internet, a început în anul universitar 2003-2004, este cunoscută sub numele de televiziune digitală. Scopul acestui serviciu este de a oferi studenților posibilitatea de a viziona programe TV de la locul de muncă sau domiciliu și de la le salva pe computerele personale. Există disponibilizate pe Internet 600 de programe TV pentru 70 de cursuri. Între mai 2005 și octombrie 2005 au utilizat acest serviciu 50.024 de studenți de 262.026 ori. Fișierele electronice de programe de televiziune au o dimensiune de 1-2 TB și sunt descărcate lunar. E-practică. Softul de aplicație practică a fost o componentă esențială a educației prin intermediul portalului universității. Scopul practicii electronice este de a oferi studenților un mediu interactiv de lucru. Acest software oferă prezentări interactive multimedia din materialul de curs, le permite studenților să răspundă la întrebări și să susțină ei înșiși testări. Este conceput pe baza celor mai recente evoluții în tehnologie. În dezvoltarea de programe software, lucrează împreună mulți experți în domeniu și designeri. Există 384 de unități de e-practică din 24 cursuri diferite pe Internet. Între mai 2005 și octombrie 2005, 53.408 de studenți au folosit 1.135.697 unități de aplicații practice. În anul academic 2005-2006, s-au pus pe Internet 758 unități din 50 de cursuri diferite. E-examen: În Sistemul de Educație Deschisă din cadrul Universității din Anadolu, serviciile bazate pe Internet au inclus examinări începând cu anul universitar 1999-2000. Fiind încorporate portalului de educație la distanță au fost numite eexamene fiind cel mai utilizat serviciu de e-learning. Înainte de examenele reale, studenților li se permite să dea o serie de testări pentru autoevaluare. Există peste 11.000 de întrebări desprinse din conținutul a 123 de cursuri. Între lunile mai 2005 și octombrie 2005, un număr de 97.471 de studenți au susținut 3.809.477 de examinări electronice.

Intermedierea electronică: În sistemul de educație deschisă din cadrul Universității Anadolu tutoriale față-în-față sunt derulate cu sprijinul a peste 600 de profesori din peste 40 de universități din Turcia. Aplicarea de tutoriale sincrone și asincrone bazate pe Internet a început în 2001, fiind primul în programele de management informațional, apoi în anul universitar 2004-2005, prin programul de perfecționare a profesorilor de limba engleză. Introducerea tutorialelor a constituit fundamentul serviciului de facilități electronice pentru programele de educație deschisă, la care participă acum un număr considerabil mai mare număr de studenți. Prin intermediul acestui sistem studenții puteau transmite orice întrebare legată de curs unui moderator care

stabilește gradul de relevanță al întrebării pe care o dirijează spre tutore. Întrebările care se referă la funcționalitatea sistemului sunt transmise spre erviciile de specialitate. Tuturor studenților li se răspunde la întrebări de către tutori. Sunt și întrebări cărora se răspunde prin scrisori, mail sau telefonic și de acest aspect se ocupă Centrul de Comunicare Educațională. Direcționarea întrebărilor de la studenți către serviciul de intermediere asigură accesul tuturor studenților la tutoriat. Proiectul a început în mai 2004 prin derularea a 24 de cursuri pilot și a continuat în 2005 cu încă 50 de cursuri. La acest moment un tutore este responsabil de un singur curs. Pe măsură ce numărul de studenți care utilizează acest sistem crește, numărul tutorilor va crește și el. Între mai 2005 și octombrie 2005 343 de studenți au adresat 615 întrebări și 9.123 au citit răspunsurile date de către tutori.

E-audio book-uri. În sistemul de învățământ deschis, există un număr de studenți cu handicap fizic, dintre care unii sunt cu handicap vizual. În cazul studenților cu handicap vizual, membrii familiei trebuie să le citească manualele pentru a-i ajuta. Pentru a veni în sprijinul nevoilor studenților se elaborează audio-book-uri cu texte înregistrate. Studenții vor beneficia de CD-ROM-uri care conțin fișiere mp3. Evident că de acest serviciu nu vor beneficia numai studenții cu probleme ci toți cei interesați. Manualele în format audio sunt postate pe portalul universității. Audio-book-urile au fost introduse în luna august a anului 2005 și până în octombrie 2005 erau utilizate de un număr de 1.182 de studenți și accesate de 2.716 ori. Serviciile de e-learning oferă studenților posibilitatea de a accesa toate materialele de curs de acasă, de la locul de muncă, și de la Internet café, devenind din acest motiv mult mai eficiente. Atunci când accesează cursurile studenții sunt îndrumați ce pași trebuie să urmeze pe platforma Atac.

Referințe:

- Atac, E. & Mutlu, M.E. (2006). Very Large Scale E-Learning Practices in the Open Education System at Anadolu University. In T. Reeves & S. Yamashita (Eds.), Proceedings of World Conference on E-Learning in Corporate, Government, Healthcare, and Higher Education 2006 (pp. 339-344). Chesapeake, VA: AACE:[online]. Disponibil la: <http://www.editlib.org/p/23706>.
- Özgür, A. Z. ve Kaya S. (2007). "Scriptwriting Process For Multimedia Materials in Anadolu University Open Education Faculty", The 20th Anniversary Conference of EADTU, Lisbon, Portugal.

- Care este rolul bibliotecii electronice și al colecțiilor electronice în Universitatea Anadolu?

- Bibliotecarii contribuie la dezvoltarea procesului de alfabetizare informațională a studenților. Legată de gândirea critică, alfabetizarea informațională poate fi descrisă drept abilitatea de a identifica nevoile și capacitatea de a localiza, evalua, și de a folosi eficient informațiile. Fără alfabetizare informațională, studenții, mai ales de la învățământul la distanță, nu pot reuși în evoluția lor academică. Bibliotecarii, prin colaborarea cu profesorii, sprijină studenții la ID în egală măsură ca pe cei la zi pentru a optimiza aceste abilități. Studenții ID trebuie să fie capabili să găsească informații utilizând atât resursele tipărite cât și electronice. Competența tehnică este importantă în alfabetizarea informațională. Bibliotecile furnizează instruire

într-o varietate de formate adaptate studenților la distanță printre care tutoriale web pentru a-i familiariza cu tehnicile de cercetare și utilizarea unor resurse specifice. Nu întotdeauna tutorialele sunt utile și pot răspunde întrebărilor studenților legate de teme dedicate. Bibliotecarii sunt perfecționați pentru a răspunde prompt și la timp studenților la ID prin intermediul serviciilor de referințe, chat, forum, numere de telefon scutite de taxă. Multitudinea resurselor electronice poate fi copleșitoare pentru facultate și studenți. Bibliotecarii pot oferi atât profesorilor, cât și studenților, sprijin în utilizarea acestor resurse, astfel încât studenții să poată dezvolta singuri competențele legate de lucrul cu informațiile. În acest sens, Biblioteca Universității Anadolu încearcă și oferă un exemplu excelent disponibilizând o gamă extinsă de resurse de instruire dedicată studenților și cadrelor didactice. Pagina web intitulată: "Informații și servicii de bibliotecă" oferă următoarele materiale de alfabetizare informațională on-line: instrucțiuni web-based în regăsirea materialelor de bibliotecă, instrucțiuni de căutare în bazele de date electronice și revistele online, instruire în utilizarea Internet-ului, ghiduri online, ghiduri pentru căutarea în e-jurnale, funcții de logare, selectarea unei baze de date, informații despre obținerea de articole, tehnici de căutare complexă în baze de date multiple, rafinarea parametrilor de căutare, evaluarea resurselor găsite, ghid pentru evaluarea resurselor de pe Internet.

- Ce ar trebui să cunoască un elev de liceu înainte de a urma o formă de ID?

- Universitatea Anadolu cere în principal elevilor săi să aibă calificative mari, rezultate optime. Ei ar trebui să dea un examen și să obțină un punctaj mediu din partea comisiei de examinare care este condusă de Centrul de Selecție a Studenților OSYM, subordonat Consiliului pentru Învățământ Superior din Turcia. Criteriile de admitere se schimbă periodic în funcție de fiecare facultate.

- Care este statutul cadrului didactic universitar într-un sistem de învățământ la distanță?

Profesorii care doresc să profeseze în sistemul de învățământ la distanță se bucură de prestigiu profesional, de respect și un statut economic pe măsură.

- Este învățământul mixt – Blended learning, forma cea mai utilizată de învățare în facultățile cu predare la distanță?

- Deși studiile care tratează blended learning-ul ca model instrucțional au un impact major, mai ales în învățământul universitar, conceptul este încă slab reprezentat practic, sunt câteva proiecte care subliniază modalitățile în care ar trebui implementată la nivel de curriculum. Acest model cuprinde o varietate de abordări. Poate fi la fel de simplu precum disponibilizarea online a resurselor și materialelor de studiu pentru studenții off campus sau precum utilizarea form-urilor sau a altor mijloace de comunicare. Dar poate include și instrucție online sincronă și asincronă și o varietate de tehnologii și instrumente de învățare online. În majoritatea situațiilor, amestecul modelelor instrucționale este o sinteză de metode online și față în față, aplicată în cadrul unui curs. (Canner, 2010).

Vă mulțumesc!

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/sistemul-de-educatie-la-distanta-in-turcia>)

SIVCO Romania a participat la zilele tehnologiei educatiei din Orientul Mijlociu

Publicat în 1 noiembrie 2011 de **Anca Crahmaliuc**

Targul educational BETT Middle East si-a deschis portile pentru zeci de mii de vizitatori din zona Golfului. Obiecte educationale tridimensionale, continut pe dispozitive multi-touch, laboratoare virtuale si realitati augmentate - acestea sunt ultimele inovatii prezentate de SIVCO Romania la BETT Middle East, cel mai important eveniment regional din sfera tehnologiei educatiei.

Impreuna cu partenerul sau, Ministerul Educatiei din Emiratele Arabe Unite, SIVCO Romania a demonstrat publicului din zona Golfului ultimele realizari in domeniul educatiei asistate de calculator. Vizitatorii au putut asista la lectii sustinute de profesori locali in cadrul unui laborator virtual, exact ca la ora de clasa. Cei interesati au testat lectiile educationale multimedia in limba araba si engleza, dezvoltate special pentru scolile din Emiratele Arabe Unite.

"Suntem mandri ca am implementat in scolile emirateze cea mai mare librerie de continut digital in limba araba din lume, ce cuprinde peste 7.000 de obiecte educationale. Proiectul este considerat un exemplu de succes la nivel national si prezinta un mare interes si pentru alte tari din zona Golfului, ce isi propun imbunatatirea sistemului educational." declara Alexandru Cosbuc, Vice-presedinte adjunct vanzari internationale si Manager in zona Golfului, in cadrul SIVCO Romania.

SIVCO Romania este o prezenta activa in zona Golfului, fiind partener cu Ministerul Educatiei din Emiratele Arabe Unite inca din anul 2008. Lectiile digitale implementate in scolile emirateze abordeaza subiecte de studiu precum matematica, stiinte, limba araba si studii patriotice si includ resurse multimedia cum ar fi animatii, experimente si simulari, menite sa ofere elevilor o experienta de invatare eficienta si atractiva.

Considerat un pionier in inovatii tehnologice pentru educatie, SIVCO Romania participa in fiecare an la evenimentele internationale destinate educatiei, pentru a prezenta ultimele realizari in domeniu. In prezent, compania deruleaza proiecte educationale de succes in tari din Europa, Orientul Mijlociu, Orientul Apropiat si tarile CIS.

BETT Middle East a avut loc in perioada 25-26 octombrie, la Abu Dhabi, sub patronajul Abu Dhabi Education Council (ADEC) si

reprezinta principala platforma de intalnire a factorilor decizionali din educatie din zona Golfului cu cei mai importanti furnizori de solutii educationale din intreaga lume.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://www.elearning.ro/siveco-romania-a-participat-la-zilele-tehnologiei-educatiei-din-orientul-mijlociu>)

